

Én azonban olyan vagyok, mint a termékeny olajfa Isten házában, bízom Isten irgalmában, mindörökkön örökké.

Zsolt 52,10

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXIX. évf. 47. • (3925.)
2023. november 19. • Ára 360 Ft

Fotó: Lambert Attila

Aki ismeri a felemelő szeretet örömét

Tóth Katalin, az abonyi karitászcsoporthoz vezetője kapta a Szent Erzsébet rózsája díjat

Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke jótékonyági est keretében adta át a Szent Erzsébet rózsája díjat november 13-án Budapesten, a Magyar Zene Házában. Idén huszonharmadik alkalommal ítéltek oda az elismerést, ezúttal Marton Zsolt váci megyéspüspök ajánlása alapján Tóth Katalin gyermekorvosnak, Abonyi díszpolgárának, az abonyi karitászcsoporthoz vezetőjének. A jótékonyági est bevételét az MKPK a gyöngyösi Ferences Rendi Autista Segítő Központ javára ajánlotta fel.

Az eseményen többek között jelen voltak: Tóth Tamás, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkára, Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök, a Katolikus Karitász elnöke; Marton Zsolt, a Váci Egyházmegye püspöke; Kozma Imre, a Betegápoló Irgalmasrend magyarországi vezetője, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat alapító elnöke; Berhidai Piusz, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány tartományfőnöke; Zsódi Viktor, a Piarista Rend Magyar Tartományának tartományfőnöke; Herczegh Anita, a Katolikus Karitász és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat jótékonyági nagykövete; Varga Zs. András, a Kúria elnöke; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Fülöp Attila, a Belügyminisztérium gondoskodáspolitikáért felelős államtitkára; Tarlós István, Budapest korábbi főpolgármestere; a Pázmány Péter Katolikus Egyetem vezetőségének képviselői, valamint a Szent Erzsébet rózsája díj korábbi kitüntetettjei.

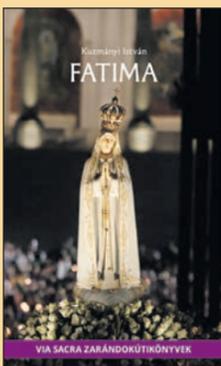
(Folytatás a 3. oldalon)

Az okoseszközökről a pécsi férfitalálkozón
7. oldal

Belső béke

Előadás a Sapientia Szabadegyetemen
8. oldal

Fatima
Már kapható az új zárandok-útikönyv
12. oldal

Fazekas Ferencet püspökké szentelték Szabadkán

Dražen Kutleša zágrábi érsek november 11-én a szabadkai Avilai Szent Teréz-székesegyházban püspökké szentelte Fazekas Ferencet, a Szabadkai Egyházmegye új főpásztorát.

A szentmise a szolgálattevők, a diakónusok, a papok és a püspökök – közöttük a három szentelő püspök: Dražen Kutleša zágrábi érsek és metropolita, a Horvát Püspöki Konferencia elnöke; Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek és metropolita, valamint Vlado Košić, sziszeki püspök ünnepi bevonulásával kezdődött. Rajtuk kívül jelen volt még a szertartáson harminc püspök Szerbiából, Horvátországból,

Magyarországról, Bosznia-Hercegovinából, Montenegróból, Macedóniából, Koszovóból és Romániából. A püspökszentelés jelöltjét két áldozópap kísérte: Sáfány Dávid temerini káplán és Tomislav Vojnić Mijatov, a szabadkai Szent György-plébánia káplánja.

A szentmisén együtt ünnepelt Udvardy György veszprémi érsek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) alelnöke, Felföldi László pécsi megyéspüspök, Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök, Szocsa A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök, Varga Lajos váci segédpüspök és Tóth Tamás, az MKPK titkára.

(Folytatás az 5. oldalon)

„Magyarországnak szüksége van Pannonhalmára”

Megnyitották a nyolcszáz éves bazilika jubileumi évét

A Pannonhalmi Főapátság jubileumi évét hirdetett a Szent Márton-bazilika felszentelésének nyolcszázadik évfordulójára készülve. A Pannonhalmi Bazilika 800 emlékévét, amelynek célja a főapátság egyedülálló kulturális és szellemi örökségének megismertetése és a bencés rendhez kapcsolódó közösségek megerősítése, Szent Márton ünnepén, november 11-én nyitották meg Novák Katalin köztársasági elnök jelenlétében.

A megújulás jegyében 2021-ben kezdődött meg az a négy éven át tartó kulturális-spirituális időszak, amelyben a bencés közösség a bazilika felszentelésének nyolcszázadik évfordulójára készül. Erre az eseményre 2024. november 11-én kerül

majd sor, ekkor lesz nyolcszáz éve annak, hogy 1224-ben, II. András király jelenlétében felszentelték a pannonhalmi szerzetes templomot.

(Folytatás az 5. oldalon)

Lenyűgöző csodákra képes az ember

Interjú Blaskovics György triatlonossal

Amikor az első hosszútávú triatlonversenyén beért a célba, akkor kezdődött a verseny tisztelőire rendezett tűzijáték. Úgy érezte, mintha neki szólna. Harmincöt évesen vágott bele ebbe a sportágba, s azóta huszonkét versenyen vett részt, a legutóbbin már csípőprotézissel. Blaskovics Györggyel a budapest-angyal földi Szent Mihály-templom sekrestyéjében beszélgettünk, ahová bejárása van, ugyanis rendszeresen ministrál a miséken.

– Mikor volt a legutóbbi versenye?

– Augustus 5-én, Nagyatádon. Azt a célt tűztem magam elé, hogy időn belül teljesítsek. Csípőprotézissel csináltam végig a 3800 méter úszást, a 180 kilométer kerékpározást és utána a 42 kilométeres maratont. Tavaly nyáron ugyanis volt egy balesetem. Nehezen ment az újrakezdés.

– Mi történt pontosan?

– Combnyaktörést szenvedtem. Egyik reggel kerékpáros edzést tartottam a Margitszigeten. Viszonylag gyorsan haladtam az időfutam-kerékpárral, amin van egy könyöklő. Hirtelen elém ugrott egy macska. Sem fékezni, sem kikerülni nem volt időm, az első kerék megállt, én pedig kirepültem a nyeregből. A csípőmre estem, és egy recsenést hallottam.

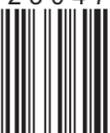
(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

23047

Szia, pápa, hogyan kell békét teremteni?

Gyerekek kérdezték Ferenc pápát (1. rész)

A Szentatya november 6-án délután több mint hétezer gyermekkel találkozott a vatikáni VI. Pál teremben. A gyermekek a világ nyolcvannégy országából érkeztek. A terembe érkezésekor öt – egy-egy szíriai, ukrán, benini, guatemalai és ausztráliai – gyermek köszöntötte énekével a pápát. Összesen tizennégyen tettek fel néhány kérdést a Szentatának. A beszélgetés fordítását két részben közöljük.

Ferenc pápa: Kedves fiúk és lányok, szép napot kívánok! Isten hozott mindnyájatok!

Köszönöm szépen, hogy eljöttetek, köszönetet mondok kísérőiteknek és a találkozó szervezőinek: José Tolentino bíborosnak, a Kultúráért és Nevelésért felelős Dikasztériumnak, Enzo Fortunato atyának – aki derék nápolyi ember –, családijaitoknak, valamint mindazoknak az embereknek és egyesületeknek, akik hozzájárultak ehhez a rendezvényhez. Aldónak, aki nagy szorgalommal dolgozott, és mindenkinél, aki itt van. Köszönöm mindnyájatoknak!

Találkozunk témája: „Tanuljunk a fiúktól és a lányoktól!” De mit is tanulhatunk tőletek? Tanulhatunk valamit? Mit gondoltok? Tanulhatunk vagy nem tanulhatunk tőletek? [Kialtva válaszolnak: Igen!] Nem hallom... [Kialtják: Igen!] Na, így már jó! Szükségünk van arra, hogy tanuljunk tőletek. Mindig örülök, amikor találkozom veletek, mert minden alkalommal valami újat tanítotok nekem. Például emlékeztettek arra, milyen szép az élet a maga egyszerűségében, és arra is megtanítottok, milyen jó együtt lenni! Ez két nagy ajándék Istentől: együtt lenni és egyszerűen élni.

És el akarjuk mondani a világnak, úgyhogy mondjuk együtt, most, mondjátok velem együtt: „Az élet ajándék!” Mindnyájan együtt! [Megismétlik.] Nem hallatszik... [Megismétlik hangosabban.] Így van: az élet ajándék, gyönyörű ajándék, és mi testvérek vagyunk, mindannyian. Ellenségek vagyunk? [Válaszolják: Nem!] Nem hallom... Ellenségek vagyunk? [Hangosabban kiáltják: Nem!] Testvérek vagyunk? [Válaszolják: Igen!] Ügyesek vagytok! Helyesen válaszoltatok.

És valóban, a világ minden tájáról jöttetek ide, mint sok testvér, akik egy nagy házban találkoznak. Ez az a nagy ház, amelyet Jézus adott nekünk: az Egyház családi ház, és az

Úr mindig öleléssel és simogatással fogad bennünket. Mindannyiatokat így szeretnélek üdvözölni, egyesével, de olyan sokan vagytok... ezért együtt mondom mindannyiatoknak, fiúk és lányok, hogy csodálatos teremtmények vagytok, csodálatos életkorban vagytok, és azt mondom nektek, hogy bátran menjetek előre. És az Egyházban vagytok. Gondoljunk azokra a gyermekekre, akik most szenvednek – ne feledjük – az éghajlatváltozás miatti természeti csapásoktól, az éhségtől, a háborútól, a szegénységtől. Ugye tudjátok, hogy vannak rossz emberek, akik kárt okoznak, akik háborút indítanak, akik pusztítanak? Ti is rosszat akartok tenni? [Válaszolják: Nem!] Ti segíteni akartok? [Válaszolják: Igen!] Ennek örülök!

Kedves gyerekek, a ti jelenlétetek olyan jel, amely egyenesen minden felnőtt szívét megérinti, és nekünk, felnőtteknek figyelniük kell spontaneitásokatra és meg kell hallgatnunk üzeneteket.

Úgy tudom, készültetek néhány kérdéssel. Hogy ne egy unalmas beszédet kelljen hallgatnotok, halljuk a kérdéseket, nézzük, mivel készültek. És köszönöm, köszönöm szépen, kedves gyerekek! És ne feledjétek: az élet csodálatos ajándék! Elmondjuk együtt? „Az élet csodálatos ajándék!” Még egyszer: az élet csodálatos ajándék!

Isten nagyon szeret bennünket, és jó együtt lenni, beszélgetni, megosztani és adni. Mindig ezt tegyétek, a Szűzanya segíteni fog benneteket! Kérlek benneteket: mindig imádkozzatok a Szűzanyához! Ti szoktatok imádkozni a Szűzanyához? [Válaszolnak: Igen!] Szoktatok imádkozni a Szűzanyához? [Válaszolnak: Igen!] Ez az, mindig imádkozzatok, ne hagyjátok abba! Imádkozzatok értem is. Köszönöm!

Műsorközlő: A veletek egykorú barátaitok most a ti nevetekben párbeszédet folytatnak Ferenc pápával. Készültek néhány kérdéssel.

Hallgassuk meg az első kérdést a kilencéves Isidorától, aki Braziliából érkezett.

Isidora: Szia, Ferenc pápa, Isidorának hívnak, kilencéves vagyok, és Braziliából érkeztem. Úgy gondolod, hogy mi, gyerekek meg tudjuk menteni a földet?

Ferenc pápa: Igen. Igen, mert ti egyszerűek vagytok, és megértitek: ha elpusztítjuk a földet, magunkat pusztítjuk el. Meg kell őrizniük a földet: érted ezt? Ha elpusztítod a földet, akkor magadat pusztítod el.

Mondjuk el együtt, mindannyian, lassan, kiabálás nélkül: „Ha elpusztítjuk a földet, magunkat pusztítjuk el.”

Gyerünk! [Megismétlik.] Még egyszer! [Megismétlik.] Hiszen tudjátok, a föld ad nekünk mindent, amiből élhetünk: oxigént ad, vizet ad, gyógynövényeket ad, nagyon sokat segít az életben. Ha elpusztítjuk a földet, magunkat pusztítjuk el. Mindannyian együtt: aki elpusztítja a földet, az minket pusztít el. Mindannyian együtt: „Aki elpusztítja a földet, az minket pusztít el.” Köszönöm!

Műsorközlő: A tizenkét éves Rania következik, aki Palesztinából érkezett.

Rania: Kedves Ferenc pápa, Rania vagyok, palesztin származású. Azt szeretném kérdezni tőled, hogy a kitor a harmadik világháború, akkor már sosem lesz béke?

Ferenc pápa: Olyan kérdést tettél fel, amely a te hazádat is érinti, mely jelenleg nagyon sokat szenved. Ha kitor a há-

ború? Barátaim, sajnos a háború már kitört. Ezt hallgassátok: a háború már az egész világon kitört. Nem csak Palesztinában, hanem kitört Dél-Afrikában, kitört Kongóban, kitört Mianmarban, kitört az egész világon. Ezek sokszor észrevétlenül háborúk, például Mozambikban... az egész világon. Ronda háborús korszakot élünk, és a háború elveszi a békénket, elveszi az életünket. Gondolkodjunk egy kicsit, és dolgozzunk a békéért. Mondjuk együtt, ne túl hangosan: „Dolgozzunk a békéért!” Mindenki! [Megismétlik.] Itt van ez a kislány, akit Raniának hívnak; hazájában háború dúl, és az ott élők sokat szenvednek. Most csináljunk egy dolgot: csendben tisztelegjünk Rania és hazája összes lakója előtt. Te pedig tudasd a palesztin emberekkel, hogy az összes gyermek üdvözli őket. A béke gyönyörű. Mindenki: „A béke gyönyörű!” [Megismétlik.] Köszönöm, Rania!

Műsorközlő: A tízéves Massimo következik, aki római.

Massimo: Szia, Ferenc pápa! Massimónak hívnak, és olasz vagyok. Azt szeretném megkérdezni tőled, hogy te miről álmodsz éjszaka.

Ferenc pápa: Ismételd meg a kérdést úgy, hogy mindenki hallja!

Massimo: Te miről álmodsz éjszaka?

Ferenc pápa: Tehát azt kérdezed tőlem, miről álmodom éjszaka. Csakhogy én nem tudom, miről álmodom, mert al-

szom! Tényleg így van. Néha persze álmodom egy kicsit, a fiatakoromból vagy a gyermekkoromból jönnek elő emlékek, és ezekre emlékszem álmomban. De az idő legnagyobb részében alszom. Álmodni jó, álmodni szép! Amikor az ember álmodik valamit, az azt jelenti, hogy van benne élet. Mondjuk együtt: „Álmodni jó!” Mindannyian együtt! [Megismétlik.] Köszönöm!

Műsorközlő: A kilencéves Ivan következik, aki Ukrajnából érkezett.

Ivan: Szia, pápa, Ivannak hívnak, és ukrán vagyok. El tudnád magyarázni, hogyan kell békét teremteni?

Ferenc pápa: Ez nagyon nehéz kérdés. Hogyan lehet békét teremteni? Gyere, gyere ide! Nem könnyű megmondani, hogyan teremtünk békét. Hogyan háborúzzunk? Ez könnyebb, mert a háborút gyűlölettel, bosszúval, a másik bántásával indítjuk, és ez ösztönösen jön belőlünk. De hogyan teremtünk békét? Gondolkozzunk egy percig a kérdésén, mert ez nagyon okos kérdés. Az ő országában háború van, és tudja, mekkora szükségünk van békére. Én felteszem a kérdést; gondolkodjunk, aztán meglátjuk, hogyan válaszolunk. Hogyan teremthetünk békét? Csendben gondolkodjunk! [Csendet tartanak.] Gondolkozzatok azon, hogyan teremthetünk békét? [Válaszolják: Igen!]

Nincs módszer arra, hogyan lehet megtanulni a béke-teremtést, nincs. De van egy

mozdulat: békét kinyújtott kézzel, kinyújtott baráti kézzel teremtünk, megpróbáljuk rávenni a többi embert, hogy együtt menjünk.

A kinyújtott kéz. Kérdezem tőletek: akartok békét teremteni? [Válaszolják: Igen!] Tegyük meg egy mozdulatot, mindannyian együtt: kinyújtott kéz, mindannyian együtt, ti is, mindannyian együtt. Kinyújtott kéz, így teremtünk békét, üdvözölve a barátokat, befogadva mindenkit az otthonunkba. A békét szívünkkel és kinyújtott kezünkkel teremtjük meg. Mondjuk együtt: „A békét szívünkkel és kinyújtott kezünkkel teremtjük meg.” Mindannyian együtt! [Megismétlik.] Ügyesek vagytok! Ügyes fiú vagy, Ivan!

Műsorközlő: Most pedig a tizenegy éves Kim Ngan következik, aki Vietnámból érkezett.

Kim Ngan: Kedves pápa, Kim Ngannak hívnak, tizenegy éves vagyok, és Vietnámból jöttem. Azt szeretném megérteni: ha nem hallgattak rád, aki annyi mindent tudsz, akkor miért hallgatnának ránk, hogyan hallgathatnának ránk?

Ferenc pápa: Gyere, gyere, maradj itt! Kim Ngan Vietnámból jött, és azt kérdezi, hogyan tudnak az emberek hallgatni rátok, gyerekekre. Az emberek nagyon sok mindennel, rengeteg mindennel foglalkoznak, és elfelejtik meghallgatni a gyerekeket. De nektek úgy kell elmondanotok a dolgokat, ahogyan látjátok, el kell mondanotok az igazságot, el kell mondanotok, amit éreztek, mert szükség van a hangotokra. Mondjuk együtt mindannyian: „A gyerekek hangjára szükség van.” Mindenki! A gyerekek hangjára szükség van. És segítenetek kell, hogy a felnőttek meghallgassanak benneteket, és aztán a felnőttek azért is hallgassanak meg benneteket, mert ti a béke hírnökei vagytok. Mondjuk együtt: „A gyerekek a béke hírnökei.” Együtt! [Megismétlik.] Ügyes vagy, Kim! Köszönöm!

Műsorközlő: Antránik következik, aki Szíriából érkezett. (A Szentatya és a gyerekek beszélgetésének folytatását a következő számunkban olvashatják.)

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican Media

Megújultak a Pálos 70 zarándoklat útvonalai

Varázslatos környezetben, megújult útvonalakkal várta október második hétvégéjén a Pálos 70 program a túrázni, sportolni, mozogni vágyókat. A három napon át tartó zarándoklat új útvonalon, Csobánkáról indulva a Felvidék dűlői között vezetett Márianosztrára.

A 2023-as év a tizenharmadik Pálos 70 program szervezésében meghozta a már korábbi éveken sejtett megújulást. A zarándoklat kiindulópontja idén Csobánka, az Élet Háza volt. A zarándokok az út során a Duna felett átívelő hídon átkelve erősítették a Felvidéken a magyarság összetartó erejét.

A zarándokok testi táplálékáról Pilisszentlélek és Helemba község lakói gondoskodtak. Másnap Márianosztrán búcsúi szentmise zárta a Pálos 70 három napját.

A teljesítménytúrák esetében a kiindulópontok nem változtak, azonban a Dunán való átkelés ezúttal Visegrádnál volt lehetséges, így a megszokott helyett új vonalon vezetett a túrázók útja, s így felfedezhették Pilisszentlászló, Visegrád, Toronyalja értékeit, kincseit. A kisgyermekes családok a megszokott útvonalon, a Normafa és Budaszentlőrinc között zarándokoltak, több mint százan.

A túrákon közel hatszázan vettek részt, ami növekedést jelent, és a háromnapos zarándoklaton is a korábbinál nagyobb, százhatven fős csapat vett részt.

E közös öröm megosztása mellett a szervezők már most szeretettel hívnak és várnak mindenkit 2024-ben a XIV. Pálos 70-re.

Forrás és fotó:
Pálosrend.hu

Aki ismeri a felemelő szeretet örömét

Tóth Katalin gyermekorvos, az abonyi karitászcsoporthoz vezetője kapta a Szent Erzsébet rózsája díjat

(Folytatás az 1. oldalról)

A díjátadó kezdetén a Jazzation a cappella énekegyüttes a *Zöld az erdő* kezdetű moldvai népdalt adta elő, majd Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke mondott ünnepi beszédet.

Veres András elmondta, egy tanulmányban arról olvastam, hogy napjainkban a hivatások közül leginkább azok hiányoznak, amelyek hálózatokat építve az emberekkel kapcsolatos gondoskodást veszik alapul.

„Manapság az emberek nem akarnak tudomást venni arról, hogy őrözik embertársaikkal, s csak akkor lehetnek boldogok, ha késznek másokat segíteni a boldogulásukban” – hangsúlyozta.

Talán mi, felnőttek is hibásak vagyunk ebben – folytatta a püspök –, sokszor hallom, hogy a gyermekek a szülőktől, nagyszülőktől pénzt kapnak azért, hogy otthoni munkát végeztek. Az ilyen gyermek felnőttek sem akar majd szolgálni.

Tulajdonképpen a szeretet hiányáról van szó – mondta Veres András –, hiszen a szeretet természete, hogy a másikat segíteni akar, áldozatot is vállalva, s ez magától értetődik. Ez az, ami hiányzik.

Most azonban – ahogyan a korábbi díjátadók is – olyan embert köszöntünk, aki ismeri a szeretetből fakadó szolgálat örömét. Általa és a korábbi díjazottak által is megerősödünk abban, hogy készek legyünk szolgálni másokat, nem csak a szeretteink körében.

Albert Schweitzert idézte a püspök: „Időt kell szakítanod embertársaidra, tégy valamit másokért, akár mégoly apró-

ságot is, valamit, amiért fizetést nem kapsz, csupán a ki-tüntető érzést, hogy megtehetted.”

Veres András arról is beszélt, hogy a szeretet sohasem lesajnáló, mindig felemelő, „így végzik a szolgálatukat azok, akiket példaképül választottunk az elmúlt években, és idén is, olyan embereket, akik tartósan, évtizedeken

nak, aki megköszönve azt a következőket mondta: „A díj nemcsak engem illet, hanem a munkatársaimat is, valamint Abony egyházi és önkormányzati vezetőit, akik támogatták a munkámat. Engedjék meg, hogy munkatársaim nevében (is) vehessem át az elismerést!”

A jótékony est a Jazzation a cappella énekegyüt-

mélyes példájának felmutatására.

Az idei díjazott, Tóth Katalin Jászfényszaru születt, ott is nőtt fel három testvérel együtt. Általános iskolás volt, amikor szeretett osztályfőnöke meghívására részt vett egy elsősegélynyújtó tanfolyamon: itt döntötte el, hogy gyermekorvos lesz, s ettől fogva er-

Önzetlen segítő szeretete a rá-szoruló és az egész város életét, mindennapjait áthatja. Emberségét, hitét, szeretetből fakadó gyógyító és segítő munkáját, sugárzó személyiségét nem csupán a karitász szolgálatában fáradozó, hanem minden ember számára méltán tekinthetjük követendő példának.

2009-ben Abony városa díszpolgári címet adományozott neki, majd 2013-ban a Magyar Katolikus Karitász Caritas Hungarica díjjal tüntette ki. Az abonyi karitászcsoporthoz vezetőjét a mai napig ellátja. Orvosi hivatása mellett arra is nagy gondot fordított, hogy mély hitéből fakadó szeretetével több papi hivatást érő fiatal biztasson, támogasson, hogy anyagi helyzetük ne legyen akadály a papi hivatásuk betöltésének.

Egészségi állapotát és korát meghazudtolva önzetlenül segít mindenkinek, legyen az beteg gyermek, felnőtt, idős, elhagyott, családost vagy magányos ember. Elkötelezett segítő szeretetével evangelizál, hitelesíti az Egyház szolgálatát.

A díjazott – immár hagyományosan – több kiegészítő díjban is részesül. A korábbi években Márk Gergely rózsanemesítő a 2000-ben Rómában aranyéremmel jutalmazott Szent Erzsébet emléke elnevezésű rózsafajta töveit ajándékozta a díjazottaknak. Godzsák Zoltánnak köszönhetően, aki Szeged-Szöregre továbbra is termeszt és forgalmazza a Szent Erzsébet rózsáját, folytatódik a kiváló kertészmezők által megkezdett hagyomány.

Hermann István a Szent Erzsébet rózsája díj átadásának emléket állító bélyegív bekeretezett díszpéldányával kedveskedik a díjazottaknak. Orient Enikő textilművész és V. Andrejszky Katalin iparművész Szent Erzsébet rózsáiból összeállított virágcsokor-kompozíciójával is gazdagabbak lesznek a kitüntetettek, valamint a művészek egy Szent Erzsébetet ábrázoló aranyozott képpel is megajándékozzák a díjazottat. A *Magyar Kurír* egy Új Ember-kiadványokból álló csomaggal ismerteti el a díjazott szolgálatát.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

keresztül élnek ezt a szeretetteljes életformát”. A püspök megköszönte mindazok szolgálatát, akik hasonlóan élnek, Jézus küldetésének szellemében, idejükből, energiájukból, szeretetükből áldozva mások számára.

„Meggyőződésem, hogy csak ez az életforma képes boldoggá tenni az embert, az életünket, s nekünk, Krisztushívőknek éppen az a feladatunk, hogy Isten országát építsük a szolgáló szeretet jegyében” – mondta ünnepi beszédében a püspök.

A beszédet követően Veres András átadta a Szent Erzsébet rózsája díjat Tóth Katalin-

tes műsorával folytatódott. Az ünnepi rendezvény keretében a Gyöngyösön működő Ferencs Rendi Autista Segítő Központ volt gondozottja, Mészáros Árpád is előadott egy dalt az autizmusról, *Angyalokkal játszó* címmel. A rendezvényen a jelenlévők Kis Erzsébet intézményvezető által és egy kisfilm segítségével ismerkedhettek meg a segítőközpontban folyó munkával.

Az MKPK a Katolikus Szeretetszolgálat kezdeményezésére 1999 decemberében alapította a Szent Erzsébet rózsája díjat az irgalmasság és a szolgáló szeretet erényeinek elismerésére és a díjazottak sze-

re a hivatásra készült diákjevei alatt.

Orvosi pályáját Szolnokon kezdte, majd miután megüresedett egy gyermekorvosi hely Abonyban, jelentkezett az állásra. Tette mindezt azért is, mert egykori osztályfőnöke abonyi volt. Orvosi hivatása emberszeretetében válik mindenki számára adománnyá Abony városában, ahol több mint négy évtizede végzi gyógyító szolgálatát. Gyermekgyógyásként immár több mint negyven éve ismerik őt gyermekek, szülők, nagyszülők.

Kati néni 2004 óta vezeti az abonyi karitászcsoporthoz, amely akkoriban alakult újjá.

Kedvenc doktor nénink

„Drága Kati doktornő! Most is, mint mindig, szíveden visled az emberek életét.” „Nagyon szeretni való doktornőnk! Köszönjük, hogy aggódik értünk!” – ez a két rövid üzenet azok közül a Facebook-bejegyzések közül való, amelyekkel az abonyiak reagáltak Tóth Katalin „Maradj otthon!” felhívására a covid-járvány idején.

Tóth Katalin negyvenkét éve gyermekorvos Abonyban. „Unokáim vannak. Édesanyák, édesapák emlegetik fel, hogyan próbáltam levinni a lázukat hideg fürdővel. Nagyon jó, hogy egész családokat látok, könnyebb így a gyógyítás” – kezdi a beszélgetést. Kiderül, hogy Kati doktornő szinte mindenkit ismer Abonyban. Háziorkosként és iskolaorvosként négy évtizede kötődik a városban élőkhöz. „Nap mint nap beszaladnak hozzám a kislányok a rendelésre, megölelnék, és már ülnek is az ölemben. Ennél több nem kell” – mondja, amikor arra a kérdésre igyekszik válaszolni, mi ad neki erőt ahhoz, hogy hetvennégy évesen is ugyanazzal a lendülettel végezze a munkáját, mint korábban. „Hívható vagyok éjjel-nappal, a betegek feljöhetnek a lakásomra is, szívésen elbeszélgetek velük.”

Az abonyiak szeretik a gyermekorvosukat. A bevezetőben idézett bejegyzések a város Facebook-oldaláról valók, ahol egy-egy poszthoz általában egy-öt komment tartozik. Kati néni felhívására azonban több mint százan reagáltak a pandémia idején, köszönetüket, megértésüket és jókívánságaikat kifejezve. Abony 2009-ben díszpolgári címet adományozott neki, tavaly ő gyűjtötte meg az adventi koszorún az egyik gertyát. Szeretik, és ő is szereti a városkát, dicséri a programokat, a gazdag kulturális életet.

Tóth Katalin Jászfényszaru születt. „Egyszerű szülők neveltek fel. Édesapám a térszben dolgozott, édesanyám sokáig háztartásbeliként otthon volt velünk, ugyanis három testvérel nőttem fel. Amikor nagyobbak lettünk, elvállalta a templom takarítását, és kántorkodott.” Katalin az általános iskolában szerett osztályfőnöke meghívására elsősegélynyújtó tanfolyamon vett részt, akkor döntötte el, hogy gyermekorvos lesz. „Innentől egész életemben erre készültem. Gyerekekkel dolgozni a legörvendetesebb dolog” – vallja. Pályáját Szolnokon kezdte, s amikor hallotta, hogy megüresült egy gyermekorvosi hely Abonyban, elvállalta a munkát. „Osztályfőnököm ugyanis abonyi volt. Úgy éreztem,

így vissza tudok adni valamit abból, amit kaptam tőle.”

Kati néni 2004 óta vezeti az akkoriban újjáalakult karitászcsoporthoz. Társaival benne élnek az egyházközség életében, gyakorolják a segítségnyújtás hagyományos formáit, és jó a kapcsolatuk az önkormányzattal, a családsegítővel, az iskolákkal, óvodákkal. A lakosok többsége ingázik, munkát leginkább Budapesten és Szolnokon találják, Abonyban mára csupán egy üzem maradt. „A legnagyobb gond a pénzügyi, az egyedüllét, a magány – mondja Katalin. – Minket bármikor bármilyen problémával meg lehet keresni” – teszi hozzá. A karitászcsoporthoz tagjai az egyházközség valamennyi programján jelen vannak. A csapat olajozottan működik, mindenkinek megvan a feladata, és teszi a dolgát.

Kati néni egyedül él. Az egyik testvére meghalt, öccse Mosonmagyaróváron orvos, húga a szerencsi munkás évek után nyugdíjasként Mosonmagyaróvárra költözött. „Messze vagyunk egymástól, de nagyon összetartó a család.” Kati néni zárkózott embernek tartja magát: „Visszahúzódó vagyok, a társasági élet nem áll közel hozzám. Amikor megtudtam, hogy milyen kitüntetést kapok, fel sem tudtam fogni. Nagy szeretettel gondolok a Katoli-

kus Karitászra, öröm van bennem, ez megerősít engem.” Kati néni azt mondja, a segítségnyújtást meg kell élni, nem lehet elmondani, milyen örömet okoz, ha adhatunk, és milyen boldogság, ahogyan megköszönik, amit teszünk. „Egy sok tragédiát megélt idős asszonyhoz vittem a közelmúltban csomagot. Elsírta magát örömeiben. Ez a karitász.”

Kati néni legutóbb a szociális munka napja alkalmából köszöntöt-

ték Abonyban: „Drága Kati néni, olyan büszkék vagyunk Önre!” „Külön szeretettel gratulálunk!” Ezek a bejegyzések is azt igazolják, ami a Szent Erzsébet rózsája díj átadásakor hangzott el a méltatásban: „Tóth Katalin orvosi hivatása emberszeretetében válik mindenki számára adománnyá Abony városában.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert

A BIBLIA ÜZENETE

Isten országának talentumai

Mt 25,14–30

Amikor a *Szentírás* egy példázata kerül elénk, gyakran megkísért minket, hogy már az első sornál azt mondjuk: ó, ezt ismerem, jól érthető, tudom, mit akar mondani, a mai embernek szóló tanítását is azonnal felismerem. A mostani vasárnap evangéliuma a talentumokról szóló jézusi példabeszéd. Mondhatnánk, könnyen érthető: a talentumok az Isten-től kapott képességek, amelyeket használni, kamatoztatni kell, mert ezt kívánja tőlünk az Úr. Persze ezzel a magyarázattal kapcsolatban is felmerülhetnek bennünk kérdések, gondolatok: Miért kapjuk másként, más mértékben a talentumokat? Megérinthet minket az Úr jósága, az, hogy megbízik bennünk. Megrendíthet a felelősség, amelyet a ránk bízott képességgel és feladattal kapunk. Vagy a történet nyomán tudatosíthatjuk, hogy nem az az igazán nagy baj, ha ügyetlenül használjuk a talentumainkat, hanem az, ha meg sem próbáljuk kamatoztatni azokat.

Ezek a gondolatok mind érvényesek, de Jézus ezzel a példázattal még többet akar mondani. A szentírási történetek – bármennyire ismerősen hangzanak is – mindig mélyebbre és mélyebbre akarnak vezetni. A példázat Jézus tanítói működésének végén, közvetlenül szenvedéstörténete előtt foglal helyet az evangéliumban, az egyházi évben pedig Krisztus Király ünnepe előtt, az év utolsó szakaszában hangzik el. Ebben az időszakban az Egyház az utolsó időkre és különösen a mennyek országára irányítja a figyelmünket. Érdekes ebből a szempontból is átgondolni a példabeszédet. Az Úr olyan talentumot, ajándékot is

ránk bíz, amely még annyira sem a miénk, mint a képességeink. A mennyek országának tanítása és ígérete, az örök élet üzenete, maga az evangélium és a hitünk – ezek mind az Úr kegyelmi ajándékai, amelyek nekem is szólnak, ugyanakkor rajtam keresztül másoknak is. Így a kérdés az, hogy mit kezdek a hit, a meghívottság, az evangélium ismeretének és a mennyek országa ígéretének talentumaival. Továbbadom, és embereket nyerek meg velük Isten országának? Vagy megtartom magamnak, sőt elásom azokat? Ha igen, miért? Félelem van bennem? Mi okból? A fogadtatás miatt? Azért, mert hiteltelennek érzem az életemet, vagy ügyetlennek ismerem magam? Vagy nem akarom odaadni, beleengedni magam mindabba, amire maghívást nyertem? A példázat szerint, amikor az Úr számadást végez, nem az a szempontja, hogy elég ügyes eredményes volt-e a megbízott, hanem hogy egyáltalán próbált-e kezdeni valamit mindazzal, amit kapott.

A történet végén egy elgondolkodtató mondatot olvasunk: *Vegyétek csak el tőle a talentumot, és adjátok oda annak, akinek tíz talentuma van.* A talentumokat kiosztó ember tehát nem veszi vissza a számadáskor, amit odaadott, sőt mintha most adná igazán oda azoknak, akik addig jól kezelték azokat. És valóban: sokszor megtapasztaljuk, hogy ha beleengedjük magunkat a feladatba, a mennyek országa hirdetésébe, az evangélium továbbadásába, akkor lesz még inkább vagy igazán a miénk, amit ránk bízta.

Dobszay Benedek OFM

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (152.)

A Görögkatolikus Egyház szerkönyvében van egy rövid szertartás ezzel a címmel: „Bármely tárgy megáldása.” Előszóval használjuk ezt az áldó formulát a máriapócsi búcsú alkalmával. Ugyanis a hívek nemcsak régen igényelték, hanem ma is igénylik, hogy a búcsúban vásárolt és legtöbbször otthoni ajándéknak szánt „vásárfiát” a pap megáldja. Legyen szó imakönyvről, rózsafüzérről, szentképről, ajándéktárgyról, azt „meg kell szenteltetni”. Főleg, de nem kizárólagosan erre szolgál ez a szertartás.

Ugyanakkor azt is érdemes tudatosítani, hogy a keleti egyházak hívei különösen fontosnak tartják, hogy szent közegben éljenek, szent, illetve megszentelt dolgok vegyék körül őket.

Már a korai idők szerzeteseiről feljegyzések például, hogy addig nem vettek a kezükbe semmit, amíg meg nem áldották. E gondolkodásmód alapján örülhetünk, hogy nem megszokásból történnek a szentelések és áldások, hanem valóban lelki igény áll a háttérükben.

A bármely tárgy megáldására szolgáló rövid kis szertartás a „szokásos kezdet” elnevezésű imafüzér után gyakorlatilag egy rövid áldó imádságból áll, amit a szenteltvízzel való meghintés követ. Szerkönyvünk megjegyzi, hogy „ha a megáldás Szent Liturgiával kapcsolatban történik, a szokásos kezdet elmaradhat”. A bevezető mozzanat azonban mindig a megszokott. A pap így kezdi: „Könyörögjünk az Úrhoz.” A rá adott válasz pedig az „Uram, irgalmazz” formula.

Ezt követi a megáldó ima. A kegyelem áradásának nagy ereje tükröződik abban, hogy a pap így szólítja meg az Urat: „az emberi nem alkotója és teremője”, illetve „a lelki kegyelem és örök üdvösség adományozója”. Ez a hatóság megszólítás igazolja a fentebbieket, vagyis azt, hogy komolyan vesszük a szent cselekményt, és komolyan kérjük az áldást a megáldandó dolgokra. Ami nem is akárhogyan történik! Ugyanis itt is megjelenik az a gondolat, amely ilyen esetekben mindig jelen van: nem a pap végzi a szent cselekményt, ő „csak” közreműködik benne az Urat képviselve. Ezért

folytatja így az imát: „te magad küldd le szent Lelkedet égi áldással”. Azután a szerkönyv előírása szerint a pap meg is nevezi azt a tárgyat, amelynek megszentelése történik. Együttal elmondja a szentelés célját is: hogy az „mennyei erővel” legyen felruházva. Ezzel pedig kiemeli az e világ dolgai közül: a fölülről jövő erő hatékonnyá válik. Milyen jó tudni ezt a búcsúban vásárolt ajándékok esetén: kegyetárgyakká válnak! De természetesen nem csak ezekre érvényes az egész cselekmény, hanem „bármely tárgyra”, amivel körülveszi magát a hívő lélek. S éppen ezzel fejeződik be a pap áldó imádsága. Azt kéri, hogy „mindazoknak, kik azt használni óhajják, válják lelki és testi javukra és segítségükre”.

Az „ámen” után a pap „a tárgyat szenteltvízzel meghinti”, és elmondja a szokásos szentelési formulát. Megjegyzendő, hogy ezt ismét passzív formában teszi: „Megáldatik és megszenteltetik – a megnevezett tárgy – a Szentlélek kegyelmével e szenteltvízzel való meghintés által az Atyának + és Fiúnak + és Szentléleknek + nevében. Amen.”

Ivancsó István

”

A keleti egyházak hívei különösen fontosnak tartják, hogy szent közegben éljenek, szent, illetve megszentelt dolgok vegyék körül őket

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia tisztelete (160/12.)

Úrnapja napközi imaórái közül a nona (kilencedik óra, vagyis délután három órától) antifónája: *Amikor az Úr megtörte a kenyeret, a tanítványok felismerték őt, alleluja.* Énekelt formában: *Et intravit cum illis* (III. módus, eredendően húsvét nyolcadát követő harmadik hét csütörtöki Benedictus-antifóna). Az imaórák liturgiájának antifónája az emmauszi tanítványok elbeszélésének két verséből lett összeállítva: „Amikor asztalhoz ült velük, fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik. Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték, de ő eltűnt a szemük elől.” (Lk 24,30–31) Az énekelt változat egy verssel többet közöl: „Amikor asztalhoz ült velük, fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odanyújtotta nekik” (Lk 24,29–30). A tanítványok számára Jézus közösségvezetői és családfői gesztusa (vö. Lk 9,16) egyedülálló jelleget visel: úgy végezte ezt a szertartást, mint senki más azelőtt, ezért is hagyott nyomot a tanítványok emlékeiben.

Az ismeretlen, akit estére befogadtak, most nem vendégként, hanem családfőként viselkedik, mert a Jeruzsálemtől Emmauszig megtett úton az ismeretlen idegen több lett a tanítványok számára. A látásra és hitre történő eljutás azáltal valósult meg, hogy a legsötétebb élethelyzetben – jelképe ennek az ismert megjegyzésük: „Maradj velünk, mert esteledik, és lemenőben van már a nap!” (Lk 24,28) – a tanítványok nem feledkeztek meg a Jézustól tanult magatartásról, hozzá hasonlóan befogadó vendéglátók lettek, vagyis a szó szoros értelmében tanítványok. Ezzel kibontakozott egy

folyamat, amely óriási változást eredményezett: már nem az addigi emlékeik Jézusa volt fontos számukra (vö. Lk 24,21), hanem a Feltámadással való találkozás tapasztalata: egy új forma (vö. Mt 25,34b–36.40).

Az antifónák révén érthetővé válik számunkra, hogy a kenyér szentelés alatt a feltámadt Krisztussal találkozunk; már nem testi szemmel, hanem a szív szemével látjuk őt (vö. Lk 24,31.45; ApCsel 16,14). Az evangélium számunkra ismert görög szövegében a *fogta* (*labón*), *áldást mondott* (*eulogéo*), *megtörte* (*kláo*) mind az elbeszél mozzanat igeidejére, míg az *odanyújtotta* (*epidídomi*) folyamatos cselekvésre utal. A Feltámadott, létmódjának megfelelően, folyamatosan adja számunkra önmagát az eucharisztikus színek alatt. Az antifóna latin nyelvű szövegének dallamában az *accepit*, *benedixit*, *fregit* (befejezett jelen) díszes, öblös dallamvonulata a *fregit* szót követően várakozásra ösztönöz, mivel a *porrigebat illis* (odanyújtotta nekik – folyamatos múlt) szókapcsolatra vezet a figyelmünket, az egész dallamív erre irányul: Jézus mindezt folyamatosan ajándékozta nekünk. Érdekesség, hogy a *dum recumberet cum illis* és az *ac poggigebat illis* dallami egyszerűsége milyen szépen összetartozik: *asztalhoz ült velük – odanyújtotta nekik.* A délutáni zsolozsma zsolttáraival kapcsolatban az antifóna szépen hangsúlyozza az Eucharisztia családi asztalközösség jellegét, mint az Isten és az ember közötti kapcsolat helyreállítását.

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Szent Cecília

November 22.

Cecíliát már a VI. században felvették a szentmise római kánonjába. Az irodalmi szövegek fiatal leányként mutatják be, aki hitének jeleként állandóan a szíven viselte az evangéliumot, és arannyal átszőtt ruhája alatt durva szőrből készült vezekelővet hordott. Szülei úgy határoztak, feleségül adják Valerianushoz, s e tervet Cecília abban a korban nem változtathatta meg. Abban reménykedett, hogy kiszemelt vőlegénye tiszteletben fogja tartani Krisztus iránti szerelmét. Amikor a menyegző után kettesben maradt férjével, feltárta előtte a titkát: egy angyal őrizi féltékenyen a szerelmét és teste szűzi tisztaságát. Ez ekkor még pogány Valerianus azt mondta, hogy csak akkor fogadja el ezt a magyarázatot, ha ő is meglátja az angyalt. Cecília így felelt: „Megláthatod az őrzőangyalomat, ha megkeresztelkedsz!” Valerianus teljesítette a feltételt, és amikor visszatért, szobájukban valóban megpillantotta felesége őrangyalát, aki mindkettőjük fejére liliumból és rózsából, a szüzesség és a vértanúság virágaiból font koszorút helyezett. Ezután megkérdezte Valerianust, mi a legfőbb kívánsága. Ő testvéreinek, Tiburtiusnak a megtéréséért esedezett. És Cecíliának hamarosan Tiburtiust is sikerült megnyernie a hitnek.

Megtérésük után nem sokkal a keresztút következett a két fivér számára. Eltemették ugyanis azokat a keresztényeket, akiket Turcius Almachius prefektus idejében öltek meg, ezért bevádolták és bíró elé vitték őket. Mivel megtagadták az előírt áldozati ceremóniát, a lehető leggyorsabban a közelben lévő Jupiter-oltárhoz kellett volna vezetni őket, hogy áldozzanak az isteneknek. Am erre nem voltak hajlandók, ezért másnap kivégezték őket.

Nemsokára Cecíliát is bíróság elé állították. A per folyamán olyan bátorságot tanúsított, és olyan meggyőződéssel védte a hitét, hogy a hallgatóságából százan megtértek. A prefektus engedélyezte, hogy ne azonnal, hanem három nap múlva végezzék ki. Ez az idő elég volt számára ahhoz, hogy házát az Egyháznak ajándékozza. A hóhér három csapással sem tudta lefejezni, Cecília végül barátai karjai közt halt meg.

A középkor vége felé lett a tizennégy segítőszent egyike, s egy fordítási hiba következtében – amely szerint az esküvőjen ő maga játszott az orgonán – lett a szent zene védőszentje. Ünnepe már 545. november 22-én is megülték Rómában.

L. K.

A hét liturgiája

A év

NOVEMBER 19., ÉVKÖZI 33. VASÁRNAP (Árpád-házi Szent Erzsébet, Zsóka) – Péld 31,10–13.19–20.30–31 (*A derek asszony mindent beszerez ügyes kézzel.*) – 1Tessz 5,1–6 (*Ne lepjen meg titeket az a nap, mint a tolvaj!*) – Mt 25,14–30 vagy Mt 25,14–15.19–21 (*Mivel a kevésben hú voltál, menj be Urad örömébe!*) – **Zsolozsma:** I. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 222 – EE 593, Ho 222 – EE 144, Ho 126 – EE 594, Ho 150 – EE 200.

NOVEMBER 20., HÉTFŐ – (Jolán, Bódog, Bulcsú) – 1Mak 1,10–15.41–43.54–57.62–64 – Lk 18,35–43.

NOVEMBER 21., KEDD – **Szűz Mária bemutatása a templomban emléknappja** (Olivér) – Zak 2,14–17; Mt 12,46–50.

NOVEMBER 22., SZERDA – **Szent Cecília szűz és vértanú emléknappja** (Cicelle, Célia) – 2Mak 7,1.20–31 – Lk 19,11–28.

NOVEMBER 23., CSÜTÖRTÖK – **Szent I. Kelemen pápa és vértanú**

20,27–40.

NOVEMBER 26., ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP – KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA (Virág, Konrád, Leonarda) – Ez 34,11–12.15–17 (*Igazságot teszek a juhok között.*) – 1Kor 15,20–26.28 (*Krisztus átadja Istennek, az Atyának az uralmat, hogy Isten legyen minden mindenben.*) Mt 25,31–46 (*Helyet foglal dicsőséges trónusán, és szétválasztja őket.*) – **Zsolozsma:** II. zsolttárhét – **Énekrend:** Ho 232 – EE 585, Ho 232 – EE 146, Ho 280/B – EE 598, Ho 159 – EE 141.

vagy Szent Kolumbán apát emléknappja (Klementina) – 1Mak 2,15–29 – Lk 19,41–44.

NOVEMBER 24., PÉNTEK – **Dung-Lac Szent András és társai vértanú emléknappja** (Emma, Flóra, Virág) – 1Mak 4,36–37.52–59 – Lk 19,45–48.

NOVEMBER 25., SZOMBAT – **Alexandriai Szent Katalin szűz és vértanú emléknappja** (Liza) – 1Mak 6,1–13 – Lk

Fazekas Ferencet püspökké szentelték Szabadkán

(Folytatás az 1. oldalról)

Az igeliturgia és a Szentlélek hívása után Stjepan Bertić, a székesegyház plébánosa felkérte a főszentelőt, hogy a jelöltet szentelje fel püspökké. Ezt követően a Szerb Köztársaságban szolgálatot teljesítő apostoli nuncius, Santo Rocco Gangemi felolvasta a pápai iratot, majd elhangzott annak magyar és horvát nyelvű fordítása.

Szentbeszédében a főszentelő, Dražen Kutleša Szent Pál apostolnak, a Szabadkai Egyházmegye védőszentjének szavaival buzdította a szentelendőt:

„Vigyázz magadra és a tanításra! Légy állhatatos ezekben, mert ha ezt teszed, üdvözítéd magadat is, meg azokat is, akik hallgatnak téged” (1Tim 4,16). A szónok hangsúlyozta: „Püspöki szolgálatunk ereje és biztonsága éppen a Szentírásra való ráhagyatkozásban, valamint az egyetemes Egyházzal és az Apostoli Szentszékekkel való közösségekben rejlik. Am hogy ez a biztonság ne legyen bennünk túlságosan télenekké, közömböské, oda kell figyelni az emberek hitére. Az örömhír iránti hűségben való állhatatosság időnként megköveteli tőlünk, hogy elhagyjuk a biztonságot jelentő kikötőin-

ket, komfortzónánk kényelmét, és kockára tegyük érdeameinket és tekintélyünket, hírnevünket és e világ bölcséinek elvárásait. Jussanak eszünkbe Jézus szavai: »Aki meg akarja menteni életét, elveszíti életét érte, megtalálja azt« (Mt 16, 25). Ebben a vonatkozásban, valamint az egyetemes Egyházzal és az Apostoli Szentszékekkel való közösségekben rejlik. Am hogy ez a biztonság ne legyen bennünk túlságosan télenekké, közömböské, oda kell figyelni az emberek hitére. Az örömhír iránti hűségben való állhatatosság időnként megköveteli tőlünk, hogy elhagyjuk a biztonságot jelentő kikötőin-

Dražen Kutleša a következő szavakkal utalt Pál apostol gondolatainak második részére („Ha ezt teszed, üdvözítéd magadat is, meg azokat is, akik hallgatnak téged!”): „Hiszem, kedves testvérem, hogy elsősorban saját híveidben fogod meglegelni az okot, amiért

vigyáznai fogsz magadra és a szolgálatra, amelynek végzésére meghívást kaptál.

Isten a Szentlélekét adta neked, hogy az erő, a szeretet, a körültekintés és a tapasztalat erejével a szolgálat igényessége ellenére se veszítsd el a lelkesedést, szem előtt tartva azt a tény, hogy kibin hiszel.

Viharok és híveket fenyegető nehézségek lesznek, de azok a te közeledben és a te szavaiddban mindig találjanak vigaszra és helyes megítélésre. Tápláld híveidet tudással és megértéssel; buzdítsd őket egészséges büszkeségre gyakorikereik, nyelvük és szokásaik megbecsülésében; buzdítsd őket szeretetre, a vendégszeretet gyakorlására, mások tisz-

teletére; erősítsd és vedelmezd a gyengéket, gyógyítsd a beteget, emeld fel az ösztörtöket, kutasd fel és vedesd vissza az elveszetteket. Legyen ebben dicsőség és püspöki szolgálatod büszkesége!” – mondta a zágrábi érsek és főszentelő.

Az érsek szentbeszédének magyar nyelvű fordítását Koleszár József olvasta fel.

A szentbeszéd után következett a püspökszentelés, majd a felszentelt püspököt a katedrához vezették, ahol helyet foglalt, s a békejebb és az apostolutódok részéről történő köszöntés után megkezdődött az eucharisztia, amely az egyes bácskai katolikus nemzetek örökségének gazdagságát sugározta: az adományokat magyar, horvát (bunyevác és sokác), szlovák és német népviseletbe öltözött hívek vitték az oltárhoz. Az eucharisztikus és az áldozási imák szavai latin, magyar, horvát, szlovák és német nyelven hangzottak el.

A szentáldozás után a köszöntők következtek. A jelenlévő püspökök nevében Rrok Gjonlleshaj bári érsek, a Szent Cirill és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia elnökhelyettese fordult Fazekas Ferenc felszentelt püspökhöz, horvát nyelven. Pósa László, a püspök szülővárosa, Óbecse

plébánosa a papság, a szerzetesek és a szerzetesnők nevében magyar nyelven köszöntötte az új püspököt. A világi hívek nevében két család mondott köszöntőt: horvát nyelven Đurđica és Mario Tikvicki, magyar nyelven pedig Szilvia és Nedeljko Serenče. Ők a szabadkai Szent Györgyplébánia hívei, ahol Fazekas Ferenc püspök a kinevezéséig plébánosként szolgált.

A jelenlévők a *Téged, Isten, dicsérünk* himnusz elneklésével adtak hálát az egész eseményért a Szentháromság egy Istennek. Az újonnan felszentelt püspök a két társszentelővel együtt átvonult a székesegyházra, és áldásában részesítette a hívó népet. A szentmise végén Fazekas Ferenc püspök hálát adott Istennek az élet ajándékáért, a papi szolgálatra való meghívásért és a püspöki küldetésért. Ferenc pápának is köszöntét fejezte ki, amiért abban a bizalomban részesítette, hogy rábízta a Szabadkai Egyházmegye nyáját, majd felkérte az apostoli nunciust, Santo Rocco Gangemint, hogy tolmácsolja a Szentatyának hűsége, szeretete és tisztelete kifejezését. Fazekas Ferenc püspök köszönetet mondott jelenlétükért a püspököknek, a püspöki delegátusoknak, a szerzetesi előjáróknak és a főnök-

nőknek, a papságnak és a világi híveknek. Köszönetét fejezte ki az egyházak és vallási közösségek, valamint a társadalmi, a politikai és a kulturális élet jelen lévő képviselőinek. Azoknak is köszönetet mondott, akik részt vettek a püspökszentelés előkészületeiben.

A liturgikus éneklést az Alba Vidaković székesegyházi kórus vezette Miroslav Stantić irányításával és a Szabadkai Filharmonia kamaragyüttesének kíséretével. A liturgián Kornelije Vizin orgonált. A szentmise szertartásvezetői Mirko Štefković és Dražen Skenderović voltak.

A püspökszentelés vendégei voltak Szabadka város előljárásiának, az állami szerveknek, a Horvát Köztársaság kormányának képviselői, Horvátország, Magyarország, Szlovákia szerbiai külképviseleteinek képviselői, valamint a Horvát, a Magyar, a Bunyevác, a Szlovák és a Német Nemzeti Tanács képviselői. A meghívásnak eleget tettek a Szerb Ortodox Egyház, a Szerbiai Református Keresztyén Egyház és az Ágostai Hitvallású Evangélikus Keresztyén Egyház képviselői is.

Forrás és fotó:
Szabadkai
Egyházmegye

„Magyarországnak szüksége van Pannonhalmára”

Megnyitották a nyolcszáz éves bazilika jubileumi évét

(Folytatás az 1. oldalról)

A nap elején a Pannonhalmi Bencés Gimnázium dísztermében Michael W. Banach érsek, apostoli nuncius kötetlen beszélgetést folytatott a gimnázium diákjaival.

A Tours-i Szent Márton tiszteletére bemutatott ünnepi szentmisében, amelynek főcelebránsa és szónoka is az apostoli nuncius volt, megnyitották a Pannonhalmi Bazilika 800 elnevezésű jubileumi emlékévet. Az elkövetkező időszakban gazdag eseménysorozattal igyekeznek megszólítani és Pannonhalmára hívni a bazilikához és a bencésekhez kötődő megannyi közösséget és minden érdeklődőt.

A szentmise elején az ünneplőket – a közélet jeles képviselőit, a pap és szerzetes testvéreket, a bencés gimnázium tanárait és diákságát – Hortobágyi Cirill főapát köszöntötte.

A szentmisén jelen volt Varga László kaposvári megyéspüspök, Arsenios Kardamakis, Ausztria görög ortodox metropolitája, Magyarország és Közép-Európa exarchája. Michael W. Banach apostoli nuncius Ferenc pápa nevében is köszöntötte az ünneplőket, és közvetítette a Szentatya apostoli áldását. Együtt ünneplte a pannonhalmi bencés közösséggel Sulyok Tamás, az Alkotmánybíróság elnöke; Steiner Attila, az Energiaügyi Minisztérium energetikáért és klímapolitikáért felelős államtitkára; Takács Péter, a Be-

lügminisztérium egészségügyért felelős államtitkára; Latorcai Csaba János, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkára; Hölvényi György, a KDNP európai parlamenti képviselője, az európai néppárti frakció vallásügyi párbeszéddel foglalkozó munkacsoportjának társelnöke, vala-

hatályba lépésének napja, ahogyan az adósságok rendezésének ideje is. Szent Márton ma is Jézus békéjére tanít, amely a viszontagságok – a betegség, a halál, a fájdalom és a félelem – idején is jelen van, amit semmi, senki nem vehet el tőlünk.

Az együttérzés ajándéka: A szónok a Szent Márton életé-

hogy akkor is odaálljunk a meggyőződésünk mellé, ha mások nem értenek egyet vele.

A szentmisét követően Novák Katalin köztársasági elnök, a Pannonhalmi Bazilika 800 emlékévi fővédnöke megnyitotta a jubileumi évét. „Magyarországnak szüksége van Pannonhalmára, a hegyre, mely az ég felé emeli!” – mondta. Ez a hely reményt ad, mert a történelem viszontagságai között mindig képes volt túlélni és megújulni, s a hitét soha nem tudták kioltani. Itt egységben van a tudás és a hit, a versenyképesség és az erkölcsi nevelés – hangsúlyozta Novák Katalin.

A köztársasági elnök a Pannonhalmához fűződő személyes kapcsolódásairól is vallott. Mint mondta, férjével egy időben elképzelhetetlennek tartották, hogy gyermekeiket kollégiumba küldjék, még ha az Pannonhalmán volna is. De egykori bencés diákokkal, köztük Vizi E. Szilveszterrel, a Magyar Tudományos Akadémia korábbi elnökével folytatott beszélgetések nyomán már közelebb került hozzájuk ez a gondolat, látva, hogy az itt nevelkedőket valóban felkészítik az életre, s mindannyian jó szívvel emlékeznek arra, mit jelentett nekik itt tanulni.

„Ora et labora” – hirdeti a *Regula* nyomán a bencések jelmondata. Ha betartjuk a helyes sorrendet, és a munkálkodást mindig megelőzi az imádság, akkor megtaláljuk a munkánk értelmét, és eredményes lesz, amivel foglalkoz-

unk – mondta beszédében a köztársasági elnök.

A jubileumi év kiemelkedő kulturális, tudományos és hitéleti programokat kínál majd. Két koncertsorozatot is terveznek, s a 2024-ben 20. alkalommal rendezendő Arcus Temporum Művészeti Fesztivál koncertjei is idekapcsolódnak

Az ünnepi évadban az Egyház lesz a témája annak a nemzetközi ökonemikus konferenciának, amelyre Rowan Williams volt canterburyi érseket és Seán Patrick O'Malley OFMCap bostoni bíboros érseket is várják.

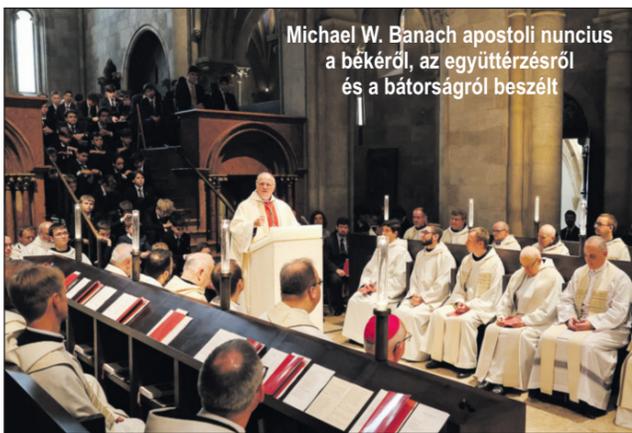
Huszadik alkalommal hangzanak majd el Pannonhalmán zenei-színházi előadás keretében Szent István intelmei, amelyeket egy pannonhalmi bencés szerzetes közreműködésével írt fiához, Imre herceghez.

A jubileumi időszakhoz kapcsolódóan a Pannonhalmi Főapátsági Könyvtár kéziratárában őrzött kódexek és kódexredek restaurálására, digitalizálására, leírására és publikálására is sor kerül. Feldolgozzák azt a kiemelkedően értékes zenei anyagot is, amely a pannonhalmi bazilikához kötődött a barokk időszakban.

Cultura Nostra címmel Kárpát-medencei vetélkedősorozatot rendeznek, amely a bencés lelkiséghez és történelmi hagyományokhoz kapcsolódik, s Uros apátra és a pannonhalmi bazilika történetére összpontosít.

Művészeti, társadalmi, illetve közéleti szereplők vezetésével tematikus séták várják majd az érdeklődőket. Egyebek mellett egy fotográfiai album megjelentetését is tervezik. A kiadvány a bazilikáról, illetve a háromszáz évvel ezelőtt épült főmonostori barokk ebédlőről ad majd átfogó képet.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Michael W. Banach apostoli nuncius a békéről, az együttérzésről és a bátorságról beszélt

Novák Katalin köztársasági elnök: Itt egységben van a tudás és a hit, a versenyképesség és az erkölcsi nevelés

Sztepan Szusz segédpüspök, a határon kívül élő ukrán görögkatolikusok ordináriusa és Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita részvételével tartottak ukrán nyelvű Szent Liturgiát Budapesten, a Váci utcai Szent Mihály-templomban november 5-én, vasárnap. A szertartás keretében tizenöt éves fennállását ünnepelte a magyarországi ukrán görögkatolikus közösség.

Imádkozzunk, hogy szívünkben a gyűlölet helyett szeretet legyen

Főpásztorokkal ünnepelt a tizenöt éves magyarországi ukrán görögkatolikus közösség Budapesten

A magyarországi ukrán görögkatolikusok 2017. május 3-ától Budapesten, a Szent Mihály-templomban tartják rendszeres ukrán nyelvű liturgiájukat. November 5-én a Szent Liturgia végén mondott beszédében Kocsis Fülöp metropolita kifejezte, milyen nagy öröm számára, hogy Sztepan Szusz püspök eljött meglátogatni a Magyarországon élő ukrán híveket.

A határon kívül élő ukrán görögkatolikusok ordináriusa fáradhatatlanul látogatja az Ukrajnából elszármazottakat, akiknek szükségük van a hitben való megerősítésre és a buzdításra – mondta a hajdúdorogi főpásztor.

„Mi, magyarok nagy szeretettel fogadjuk be ukrán testvéreinket, akik most főként a háború elől menekülnek, de a korábban hazánkba érkezők is otthonra lelhetnek itt – hangsúlyozta az érsek-metropolita. – Szívünk ezt diktálja. Egészen bizonyos, hogy ellenkező esetben az ukrán emberek is megsegítenék a mi népünket. Fontos ez azért is, mert keresztény emberként a testvéri szeretetről tanúságot kell tennünk a világban.”

Az evangéliumra utalva Kocsis Fülöp kiemelte: Jézus azért jött, hogy kiűzze a gonoszsgot a lelkünkől és az életünkől. Jézus ezen hatalmára ma is nagyon nagy szükségünk van, hiszen azt látjuk, hogy a gonoszsg befészkelte magát az emberi szívekbe.

A gyűlölet egyre több helyen üti fel a fejét, nemzeteket fordít szembe egymással. A gonosz azon mesterkedik, hogy az egymás mellett élő nemzeteket valamilyen módon szembefordítsa egymással. A világban dúló háború is ennek a következménye: sokan a saját érdekeiket akarják érvényesíteni, mindegy számukra, hány ember szenved közben. Megrendülten állunk e jelenségek előtt... A háború mindig borzalmas szenvedéseket okoz – mondta az érsek-metropolita.

Felidézte, hogy Rómában egy hónapon keresztül Szvjatoszlav Sevcuk nagyérsekkel, Ferenc pápával és sok más püspökkel együtt imádkoztak a békéért és a világ különböző háborús térségeiben szenvedő emberekért.

A Szentatya indítására azokért is imádkoztak, akik a háborúkat okozzák, akiknek érdekük fűződik ahhoz, hogy fegyvereket gyártsanak, hogy az emberek ne békében éljenek. „Imádkozzunk kell értük, hogy Isten kiűzze szívükből és a mi szívükből is a gonoszt. Imádkozzunk azért, hogy szívünkben a gyűlölet helyett szeretet legyen!” – buzdított Kocsis Fülöp érsek.

Végezetül örömet fejezte ki, hogy ukrán testvéreink otthon érzik magukat Magyarországon, és bocsánatot kért az olykor adódó nehézségekért.

Azért is imádkozunk és dolgozunk, hogy az Ukrajnában élő magyar testvéreink is befogadást tapasztalhassanak Kárpátalján – fejezte ki a főpásztor. – A mai Szent Liturgia ennek tanúságtétele, és üzenet: azon szeretnénk dolgozni, hogy testvéri szeretet legyen közöttünk. Imádkozzunk, hogy Isten megadja ezt.

Sztepan Szusz püspök válaszul elmondta, mennyire hálás Kocsis Fülöp érsek-metropolitának, a magyar kormánynek, a magyar népnek, hogy az ukrán embereket befogadták, és hogy otthon érezhetik itt magukat.

A határon kívül élő ukrán görögkatolikusok ordináriusa háláját fejezte ki, hogy ennyire segíti a Görögkatolikus Metropólia a magyarországi ukrán görögkatolikus közösség létrejöttét és fejlődését.

Forrás és fotó:
Hajdúdorogi Főegyházmege

November 5-én, a templombúcsún áldotta meg Palánki Ferenc, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspöke a felújított nyírmadai templomot. A plébánia egyházközösségének és társ egyházközösségének képviselő-testülete új tagokkal bővült. Ünnepléses esküdtételük a szentmisén hangzott el, így immár főpásztori áldással végzik feladataikat az egyházközösségért.

A jelenlévőket Mák Zsolt plébános köszöntötte, és a templom megáldása előtt röviden ismertette a felújítás mozzanatait. A munkák hét évvel ezelőtt, még Fülöp Sándor plébános idején kezdődtek. Akkor a templom lábazatának külső-belső felújítása történt meg, a legutóbbi munkálatok során pedig a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye 18 millió forintos támogatásának köszönhetően a tetőt is kicserélték. A belső munkálatok során teljes festés történt, ezenkívül restaurálták az oltárképet, a LEADER-program kistérségi pályázatának közel 3 millió forintos támogatásából pedig a templom világítását, hang-

technikáját, a szentély fűtését is korszerűsítették. Kivetítőt helyeztek el a templomtetőben, és a hívek adományából új táblával látták el a gyóntatófülkét. Palánki Ferenc megyéspüspök megköszönte az egyházközösségnek a templomfelújításban végzett munkáját, és reményét fejezte ki, hogy ez lelki megújuláshoz is segíti az ott imádkozókat, mint ahogyan az ifjúság is a megújulás lehetőségét hordozza magában – utalt ezzel a mindannyiunknak példát adó Szent Imre hercegre, a templom és az ifjúság védőszentjére.

„Ti is álljatok készen, mert az Emberfia abban az órában jön, amikor nem is gondoljátok” (Lk 12,35-40) – a püspök elmélkedésében az evangéliumra utalva, Szent Imre példáján keresztül arra bátorított, hogy mindig legyünk készen. „Éljünk úgy, hogy bármikor átléphessünk abba az országba, azon a kapun, ahová a szívünk legmélyén vágyakozunk. Vagy ha nem vágyakozunk oda, akkor nagyon gon-

dolkodjunk el az életünkről, hiszen tetszik, nem tetszik, véget fog érni itt a földön.

A lényeg az, hogy el ne vesszünk, hogy örökké élhesünk Istennel, hiszen az örök élet már megkezdődött, amikor a keresztségkor befogadtuk a szívünkbe Isten kegyelmét, igent mondtunk rá. De tudjuk azt is – ismerve gyarlóságunkat –, hogy ezt az igent újra és újra ki kell mondanunk, és meg kell ismerünk Isten életünkre vonat-

kozó akaratát, hogy azt megvalósítsuk.

Kevés az, ha egyszer kimondjuk, de aztán elfordulunk, vagy elfeledkezünk róla. Az, hogy éberren várjuk az Emberfiát, arra tanít bennünket, hogy tanuljunk meg jól élni, legyünk mindig készen az Istennel való találkozásra, mert vele bárhol találkozhatunk, hiszen mindenütt jelen van. Ebben példakép számunkra Szent Imre herceg. Igaz, hogy fiatalkorában halt

Éberren várjuk az Emberfiát

Palánki Ferenc püspök megáldotta a felújított nyírmadai templomot

ja meg, hogy képes mindenről lemondani Istenért. Isten nem hatódik meg, ha nagyon sokat adunk neki, csak ha mindent odaadunk.

Miután kimondjuk az igent hivatásunkra, utána hogyan éljük meg Isten szolgálatát? Ez nemcsak a papokra van bízva, hanem minden keresztény ember kötelessége, hogy tiszta lelkiismerettel, odaadottan, Istennek odaszántan élje az életét. Akkor van baj, ha valamit már nem tudunk odaadni.

Az életünk akkor lesz igazán teljes, ha teljesen Isten kezébe tesszük. Szent Imre erre is példát adott – hangsúlyozta Palánki Ferenc.

A búcsú szentmisén részt vett Heidelsperger István püspöki helynök, esperes, plébános, Németh István püspöki titkár, a szatmári esperesi kerület papjai, Nyírmada és Pusztadobos polgármesterei, a testvéregyházak képviselői, a plébánia hívei és mindazok, akik fontosnak tartották, hogy az egyházközösséggel együtt adjanak hálát a templom megújulásáért.

Kovács Ágnes
Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A szegények orvosára emlékeztek Kisbéren

Mindenszentek parancsolt főünnepén, november elsején a kisbéri római katolikus templomban Székely János szombathelyi megyéspüspök mutatott be ünnepi szentmisét, melynek keretében a helybeli kórház kápolnájának Boldog Batthyány-Strattmann Lászlót ábrázoló portréját is megáldotta.

Prédikációjában a szombathelyi főpásztor felidézte Boldog Batthyány-Strattmann László életének fontosabb eseményeit.

Az ünnepi szentmisét követően a kisbéri kórházkápolnában elhelyezték Boldog Batthyány-Strattmann László képét és ereklyét, kérve a szegények orvosának közbenjárását a magyar családokért, a testi és lelki gyógyulásra vágyóknak, és mindazokért, akik a kisbéri kórházban szolgálnak, illetve ott gyógyulásra várnak.

Ima dr. Batthyány-Strattmann László szentté avatásáért: Urunk, Istenünk, Te irántunk való szeretetből példaképeket és segítséget ajándékozol nekünk szentjeidben. Bízalommal kérünk, hogy szentként tisztelhesük László szolgádat Egyházadban!

Ó mindenkifölött szeretett Téged, a képmásodra teremtett em-

és embertestvéreink javára.

Hadd lehessünk mi is, mint ő, Krisztus szeretetének tanúi szóval és tettel az emberek között. Ezt kérjük Tőled a Szűzanya és Szent József pártfogásával, a mi Urunk, Jézus Krisztus által.

Amen.

Forrás: Györi Egyházmegye
Fotó: Molnár Szilárd

Új főigazgató a váci EKIF élén

Marton Zsolt megyéspüspök 2023. november 1-jétől Puskás Balázst nevezte ki a helyi Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága (EKIF) főigazgatójának – olvasható a Váci Egyházmegye november 2-án megjelent közleményében.

Puskás Balázs Budapesten született 1968-ban. Középiskolai tanulmányait a budapesti Piarista Gimnáziumban végezte. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán jogász, majd a Pécsi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán közoktatási szakjogász végzettséget szerzett. Az oktatásirányításban 2002 óta tevékenykedik: az Egyesült Államokban egy katolikus magániskola főigazgató-helyettese volt, később az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetben nemzetközi kutatásokat végzett.

Közel öt éven át látta el a Váci Egyházmegyében az Egyházmegyei Katolikus Iskolák Főhatósága főigazgató-helyettesi feladatait, a közelmúltban pedig a Szalézi Szent Ferenc Társasága gyermekvédelmi felelőseként és tan-

ügyi referenseként, valamint a Szent István Intézet vezető kutatójaként dolgozott. Dunakeszin él, nős, négy gyermek édesapja.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

A családi asztal nem a telefon pihenőhelye

Aktuális kérdések a pécsi férfitalálkozón

Mintegy százötvenen vettek részt a férfitalálkozók harmadik évada második témakörének előadásain a pécsi Magtár Rendezvényközpontban november 2-án és 3-án. Peck Tibor János informatikus, főiskolai tanár az online tér életünket szabályozó hatásairól beszélt. Felföldi László megyéspüspök arra hívta fel a figyelmet, hogy az okoseszközök elterelik figyelmünket Istentől kapott hivatásunkról.

Idén februárban Peck Tibor János már tartott előadást az informatika alkalmazásának előnyeiről és hátrányairól, hiszen az online tér a privát szféránkba is behatolt, és szinte korlátok nélkül vette át az irányítást. Az informatikus, főiskolai tanár utalt Ferenc pápa áprilisi budapesti látogatása során a Papp László Sportaréna elhangzott, a fiataloknak szóló üzenetére: „A csend nem arra való, hogy a mobiltelefonokra és a közösségi médiára tapadjunk; nem, kérlek titeket: az élet valódi, nem virtuális, nem egy képernyőn folyik, hanem a világban! Az élet a világban zajlik! Kérlek, ne virtualizáljátok az életet! Ismétlem: ne virtualizáljátok az életet, amely konkrét.”

Márpedig a jelenlegi helyzet komoly aggodalomra ad okot, hiszen statisztikai adatok igazolják, hogy 2018-ban több internet-előfizetést tartottak nyilván hazánkban, mint a népesség lélekszáma, az azóta eltelt öt évben pedig ez az olló tovább nyílt – ismertette a főiskolai tanár. – Ma a 16–64 évesek átlagosan napi hat és fél órát töltenek a számítógép és az okoseszközök társaságá-

ban, tulajdonképpen valaminek a rovására.

Ahogy a 19. században az ipari forradalom, úgy napjainkban a mesterséges intelligencia teljességgel átalakítja az életünket. Ha ellenállunk, kimaradunk, de ha a helyén kezeljük, nem lesz probléma – ezért a cél, hogy okosan együtt tudjunk a fejlődéssel haladni.

Ha nem sikerül a mesterséges intelligenciát és az okoseszközöket okosan alkalmazni az életünkben, vagy nem tudjuk felvenni az általuk diktált iramot, akkor korunk technikai fejlődése civilizációs visszafejlődést vált ki – figyelmeztetett az informatikai szakember.

Bizonyos területeken, például adatbázisok vagy információs tárházak alkalmazásában nagyon jól teljesít a mesterséges intelligencia, ugyanakkor használatának szabályozása szükséges, különösen a gyermekek mindennapjaiban, akik az okoseszközök folyamatos használata miatt gyakorlatilag észrevétlenül elmennek az élet csodái mellett. Nem élnek meg azokat, helyette képeket mutatgatnak egymásnak, amiket nem éltek meg, átalakítva ezzel embertársaik-

hoz és Istenhez fűződő kapcsolatukat.

A helyes út megtalálása a szülők óriási felelőssége, ettől függ ugyanis, hogy milyen felnőttek lesznek gyermekeink. A helyes út nem az okoseszközöktől való elrekesztés, hanem helyette szabályrendszert kell felállítani a gyermekek életében. Például azt is ki kell mondani, hogy a családi asztal nem a telefon pihenőhelye – hangsúlyozta Peck Tibor János.

E túlpörgő világban görcsösen ragaszkodunk okoseszközökhöz, melyekért nagyobb áldozatokat is hozunk, elfeledve közben, hogy mi az Isten akarata az életünkben.

A kérdésre egy helyes válasz adható, ez pedig a család, melynek tagjait Istentől kaptuk, akiknél semmi sem lehet fontosabb számunkra – zárta előadását Peck Tibor János.

Mi az Isten akarata az életünkben? Felismerhető és tel-

jeshető-e abban a korban, amikor nincs valódi csend körülöttünk, amikor mindenki telefonozik, miközben nincs valódi társas kapcsolata – kapcsolódott az előtte szólóhoz Felföldi László püspök az előadásában.

A család vagy védettebbé teszi a gyermekeket, vagy veszélyeztetettebbé – emelte ki a

beszélünk egymás mellett, meg kell hallani és meg kell érteni egymást és Istent. Az *Ószövetség* tanúsága szerint (vö. 1Sám 3,1–21) Éli megtanította Sámuelt arra, hogy meghallja és megértse Istent azáltal, hogy addig „feszegette” a szívét és a lelkét, ameddig különbséget tudott tenni az emberi szó és az Isten szava között.

Meg kell hallanunk Isten szavát, ha szól, ha pedig nem értjük, kérdezzünk vissza. Csak a saját belső hangunk és Isten szavának hallgatásával élhetjük meg a másik megértésének csodáját – hangsúlyozta a pécsi megyéspüspök. Senki sem tökéletes. Isten ezt a világot nem a tökéletességre, hanem a szeretetre, az életre teremtette, melynek végső célja, hogy a mindent átható és elárasztó isteni szeretet és irgalom megszülessen bennünk. Ha az életünket az okos telefon határozza meg, melyhez az időt a családtól vesszük el, már tisztán látható, hogy ez az élet hova vezet minket.

Látható, hogy az okos eszköz túlzott használata által a családi asztalt veszítjük el, mellyel együtt mindent elveszítünk. Hiszen ott ismerjük meg, mi a másik ember szíve vágya. Emberi kapcsolat és szeretet nélkül nem lehet ez az életet megélni. Egymásért vagyunk, egymást segítve kell egymásért élnünk – fogalmazott Felföldi László.

A találkozó a hagyományokhoz híven közös énekes imádsággal zárult.

*
A férfitalálkozó harmadik évada az alábbi időpontokban és helyszíneken folytatódik: november 24., Paks; december 1., Tamási; december 8., Dombóvár; december 15., Szigetvár.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

Papolunk... Papolunk?

Szakmai nap a prédikációról Budapesten

November 27-én, hétfőn 10 és 16 óra között Papolunk... Papolunk? címmel szakmai napot szervez a prédikációról az Országos Lelkipásztori Intézet (OLI).

Sokan a prédikáció miatt mennek ebbe vagy abba a templomba szentmisére. Sokan igénylik, hogy olyan lelki útvalót kapjanak, amely az egész héten elkíséri őket.

Milyen a jó prédikáció? Ez csak a tehetséges szónokok privilégiuma, vagy tanulható a hatékony kommunikáció, igehirdetés? Mennyire fontos a kiállítás, a testbeszéd? Mik a jó prédi-

A szakmai nap programja:
9.30 – Regisztráció
10.00 – Köszöntő: Fábry Kornél (OLI-igazgató)

10.05 – Bátor Anna Daniela: Szószék – avagy útmutató most nem papoktól, hanem papoknak

12.00 – Ebéd
13.00 – Török Csaba: A homília: a megújulás és a növekedés forrása

14.00 – Szünet
14.15 – Nyúl Viktor: Felkészülési segédanyagok – a Lectio Divina honlap használata

14.35 – Te hogyan csinálod? Mitől jó a prédikáció? (csoportos feldolgozás)

15.15 – Jó gyakorlatok megosztása, Kérdezz! – Felelek az előadókkal

15.55 – Zárszó (Fábry Kornél)

Regisztráció és további részletek az OLI honlapján: <https://oli.katolikus.hu/>

Forrás és fotó: Országos Lelkipásztori Intézet

káció ismérvei? Hogyan készülünk a szentbeszédre? – ezekre a kérdésekre keresi közösen a választ Bátor Anna rádiós és televíziós műsorvezető-szerkesztő, kommunikációs tréner; Török Csaba, az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanára, teológus és Nyúl Viktor, a Lectio Divina munkacsoport vezetője az Országos Lelkipásztori Intézetben (1068 Budapest, Városligeti fasor 42.).

Élő kövek Isten templomában

Megújult a boldogkőújfalui templom

Magasan a település fölött, domboldalra épült 1828-ban a Kisboldogasszony tiszteletére szentelt boldogkőújfalui templom, amelynek nemrég fejezték be a felújítását. November 5-én, vasárnap Ternyák Csaba egri érsek mutatott be ünnepi szentmisét, amelyben hálát adtak az elvégzett munkálatokért.

Az ember hajlamos az elvárásoknak megfelelni, és csak látszatra adni valamit. De vajon kereszténynek lenni lehet-e csak látszatra? – tette fel a kérdést prédikációjában Ternyák Csaba érsek.

Mit jelent ma kereszténynek lenni? Nem elég, ha csak a minimumot tesszük meg, vagyis eljárunk a vasárnapi szentmisére, és megkereszteltetjük a gyermekeinket. A hétköznapjainkba is be kell engednünk Isten igé-

jét. Akkor vagyunk Isten igazi gyermekei, ha nemcsak itt, a templomban, hanem otthon, a családjainkban, a környezetünkben is a szeretet uralkodik – hangsúlyozta a főpásztor.

*
Az ünnepi szentmise végén Varga Gábor esperes, plébános elmondta, hogy a templom tetőszerkezetének és toronysüvegének külső felújítása során sötétszürke antracit lemezborítás került a tetőhéjazatra, a torony pedig színes lemezfedést kapott.

A felújítást – a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-n keresztül – Magyarország kormánya, valamint az Egri Főegyházmegye is segítette.

A hívek közel egymillió forint adományából restaurálták a templom Szeplőtelen Fogantatást ábrázoló oltárképét.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Federics Róbert

Törjük meg a békétlenség negatív hullámain!

Előadás a Sapientia Szabadegyetem keretében

A Sapientia Szabadegyetem aktuális kurzusának keretében Belső béke címmel tartott közös előadást Papp Miklós görögkatolikus lelkész, morálteológus, valamint Somogyiné Petik Krisztina és Kézdy Anikó pszichológus november 9-én a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán.

Azt már tudjuk, hogy védekezünk kell a média negatív híreinek hatása ellen. De azt is be kell látnunk, hogy jelenleg súlyos feszültségekkel, valós nehézségekkel, háborúkkal telített a világunk – kezdte az előadást Papp Miklós morálteológus.

Kérdés, hogy e körülmények között hogyan tudjuk megteremteni a belső békénket. XVI. Benedek pápa rámutatott, hogy a világban létezik a strukturális bűn (az erőszak, a javak egyenlőtlen elosztása és a többi). Ezeknek valamiképpen mindannyian az okai vagyunk, ezért elsősorban az egyes embernek kell belsőleg megújulnia. A béketeremtést önmagunkon kell kezdenünk, máskülönben éppen a mi békétlenségünk hullámoz majd a világ felé, további békétlenséget gerjesztve – szögezte le az előadó.

A békesség elsősorban Isten ajándéka, amely nem tárgyi jellegű, hiszen az Úr önmagát adja. Teljes egészségben majd odaát, a mennyországban olvadunk eggyé vele, de már most, a földi életünkben is elérhető az általa adott belső béke, amit senki és semmi nem vehet el tőlünk. „Gondolhatunk például Roger testvér vagy Szent II. János Pál pápa kisugárzására, személyes légkörére” – tette hozzá Papp Miklós.

Petik Krisztina megjegyezte, itt a földön az igazi belső békesség nem jelenti a feszültség hiányát; harcolnunk, küzdenünk kell érte. Tévhít, hogy emberi kapcsolatainkban elkerülhetjük a konfliktusokat, ha alávetjük magunkat a másinak. Ez önátlatás, hiszen a feszültség rejtetten megmarad, s idővel azután robban.

Kézdy Anikó pszichológus rámutatott: a béke a stressztelenséggel sem egyenlő; a pszichológiatudomány kimutatta, hogy a stressz az élet (a fejlődés, a küzdés, a feladatmegoldás) része, együtt jár a növekedéssel. A „megérke-

zettség” valamiféle illúzió. Roger testvér így fogalmaz: az életben „kezdetről kezdetre haladunk”.

Papp Miklós kifejtette, hogy Krisztus békéje sem „vérszegény”, ő tüzet, sőt kardot hozott. „Ne lopjuk ki Krisztusból az erőt: az üdvösségért küzdeni kell, ez munkával jár, le kell vágunk azt, ami elkárthat” – mondta. Feszültség, konfliktus nélkül nincs béke, ugyanakkor erős kézzel kell tartanunk, őriznünk a békét. A családi békét is.

Boldogok a békességszerzők a családban is; ez feladat, ami nem megy magától. A

Kézdy Anikó: Ne vegyünk részt mások kibeszélésében, megszólásában, ne engedjük be a lelkünkbe a felkavaró médiatartalmakat

családi hangulatot befolyásolni kell: például megtanulni hallgatni akkor, amikor éppen minden családtag „egyszerre robban”.

A pszichológia a béke ilyen módon való megőrzését, a „gyeplő megtartását”, a nehézségekkel való megbirkózást megküzdésnek is nevezi – vette át a szót Somogyiné Petik Krisztina.

Az adott problémát megoldhatjuk úgy, hogy javítunk a helyzeten, de úgy is, hogy kezelni tudjuk az érzelmeinket, változtatunk a helyzethez való hozzáállásunkon.

Kézdy Anikó gyakorlati javaslatokat tett ezzel kapcsolat-

Papp Miklós morálteológus: A megbocsátás törvénye minden emberre vonatkozik, „a pápától a beduin pásztorig”

Somogyiné Petik Krisztina: A belső békét szolgálja a hálás lelkület is

ban: ne vegyünk részt mások kibeszélésében, megszólásában, ne engedjük be a lelkünkbe a felkavaró médiatartalmakat, s ha éppen túlterheltek vagyunk, ne sugározzuk a hozzánk közelállóakra a békétlenségünket.

Sokszor nem is tudunk arról, hogy terjesztjük („továbbhullámoztatjuk”) a békétlenséget, pedig éppen hogy hullámtörökké kellene válnunk. Nehogy azután a mi mulasztásunk miatt szépen lassan – vagy gyorsan – elárassza az erőszak az egész földkerekséget – tette hozzá Papp Miklós, majd elmondta: Noé történetében láthatjuk, hogy Isten le-

mond az erőszakról, és azt ígéri, többé nem bocsát vízözönt a Földre. Ezzel azt üzeni, hogy erőszakkal nem lehet megoldani a problémákat, így nem lehet megfékezni a bűn továbbhullámozását. Jézus lesz a mi békességszerzőnk: azt tanítja, ha megütik az arcodat, ne menekülj el, hanem küzdj, de ne ugyanazon szinten, hanem szellemi síkon, erőszakmentesen.

A közös előadás során Somogyiné Petik Krisztina arra is felhívta a figyelmet, hogy testi jóllétünk a belső békénk fizikai feltétele. A sport, a lazítás fontos, hiszen amikor a testünk harcészültségben van,

békétlen tettekbe hajszolhat minket.

Ugyanakkor vigyázzunk, mert az ital, az étel, a vásárlás, az interneten „szörfözés” nem oldja a feszültséget, önbecsapás ezt hinni, és függőséghez vezet! Önismeret szükséges ahhoz, hogy tudjuk, miként hordozzuk a feszültségeinket, mi nyugtat meg minket. „Engem például a hatalmas fák, amelyek nagy békességgel nőnek az ég felé” – vette át rövid időre a szót Papp Miklós.

Kézdy Anikó pedig a továbbiakban az elfogadásról beszélt, ami a valóság ítéletmentes látását jelenti (nem a beletörődést). Ez segít a legmegfelelőbb válaszreakció megválasztásában. Erődes szeretni a valóságot! – mondta.

A belső békéhez segít az értelmesség megélése is az élet változékonyságában: Viktor E. Frankl pszichiáter azt tanította, hogy az élet értelmességét a szűk lehetőségek között is megtalálhatjuk, s a megtalálthoz azután érdemes ragaszkodnunk, így leszünk képesek továbbhaladni.

A hit (a spiritualitás), a keresztény tanítás is segít, mégpedig az események értelmezése által: egy nagyobb terv részei vagyunk, a történések személyes növekedésünket szolgálják. Ez a szemlélet a belső békesség felé vezet.

Somogyiné Petik Krisztina hozzátette, a belső békét szolgálja a hálás lelkület is, amely eszköz a negatív életeseményekkel való megbirkózáshoz. Észre kell venni, megtalálni a jót, s örülni neki.

Éppen ilyen eszköz a humor is, valamint a célok kitűzése (és spirituális szintre helyezése). De a legfőbb a megbocsátás: lemondani a jogos haragról, az elégtételről (lásd Edith Eva Eger *A döntés* című könyvének tanulságait).

Papp Miklós az előbbiekhez hozzátette: a megbocsátásnak ez a törvénye minden emberre vonatkozik, „a pápától a beduin pásztorig”. Most, a nehéz időkben, a háborúk, veszélyek időszakában többet kell foglalkoznunk a spiritualitással, és ezen a téren ne érjük be az olcsó megoldásokkal, javasolta a morálteológus. Imádkozzunk a békességért, a döntéshozók és az áldozatok belső békéjéért; a vasárnapi templomba járó akár hétköznap is elmehet egy-egy csendes misére, liturgiára, hogy „belülről kisimítsa az Isten”. A negatív hírek állandó hallgatása helyett érdemes ellátogatni jó, keresztény programokra.

A Sapientia Szabadegyetem előadói a belső békéről szólva felhívták a figyelmet a természetben, illetve a művészi alkotások által megtapasztalható csend fontosságára is. „Évente legalább egyszer ki kellene szakadnunk a hétköznapokból, elvonulni a »pusztába«, természetközelle, például valamelyik szerzetesrend által felkínált csendes hétvégre.”

Papp Miklós azt is hangsúlyozta, hogy a „feszület csöndje” lényeges üzenetet hordoz a hívó ember számára: egyrészt azt, hogy Jézus Krisztus a legsúlyosabb gyötrelmei közepette is szeret (átölel), másrészt, hogy az ember számára a külső és a belső körülmények lehetnek megöly tragikusak, legbelül ezek ellenére is szabadok maradunk (transzcendens szabadság), nyitottan arra, hogy megkapjuk Istentől a békességet.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila

Cikluskövetést oktatók országos találkozója

Egész napos találkozóra várják a cikluskövetést oktatókat október 28-án Budapesten. Mintegy hatvanan vettek részt a programon, köztük orvosok, védőnők, tanárok és a szociális szférában dolgozók, akik az ország minden tájáról érkeztek a Katolikus Szeretetszolgálat központi épületébe.

Az egész napos konferencia és a műhelybeszélgetések fontos célja volt, hogy a szakemberek teret és időt kapjanak kihívásaik és tapasztalataik átbeszélésére. Nagyon különböző helyekről érkeztek a résztvevők, és különféle nehézségekkel küszködnek, különböző életállapotokban vannak. Szlávik Bence, a Katolikus Szeretetszolgálat projektmenedzsere köszöntőjében elmondta: „Mérőföldköhöz érkezett a cikluskö-

vetést oktatók képzése, hiszen idén decemberben, sikeres vizsgák esetén, a hazai végzett oktatók száma át fogja lépni a százat.” A programnak kifejezett célja, hogy az egyházmegyékkel együttműködve, ország-szerte mindenhol elérhető legyen cikluskövetést oktató személy, ezért ez a szám a növekedést, a megszólíthatóságot és az elérhetőség bővülését is jelenti. Szlávik Bence kiemelte, különösen fontos az is, hogy végre a saját központban tartható meg az országos találkozó.

A nap során négy különböző foglalkozáson, csoportmunka keretében vitathatták meg a résztvevők a különböző területekhez tartozó szakmai kérdéseket. A meddőségről, a kamaszokról, a jegyesekről és az adminisztratív feladatok ellátásáról szóló műhelymunkákon aktívan, érdeklődve és lelkesen vett részt mindenki.

Schaffler Orsolya, a Cikluskövetés Magyarország koordinátora felelevenítette az elmúlt év történéseit és mérőföldköveit. A magyarországi orvostudományok keretein belül szabadon választható tantárgy lett a cikluskö-

vetés, a Semmelweis Egyetem ambulanációján már lehetőség van arra, hogy a cikluskövetésben jártas orvoshoz, szakemberhez kerüljenek a gyermekre váró párok. A Katolikus Szeretetszolgálat központi épületében havonta egyszer személyes tájékoztató alkalomra hívják és várják az érdeklődőket.

A csoportos műhelymunkák után két előadást is meghallgathattak a résztvevők a funkcionális medicina és a cikluskövetés kapcsolatáról. Tóth Ágnes *Az RRM és az IVF eredményességének összehasonlítása* címmel a mesterséges megtermékenyítésről beszélt, Vizer Anna pedig *Eliminációs étrend* címmel tartott előadást. A nap végén a jelenlévők feltehetik kérdéseiket a szakembereknek.

Forrás és fotó:
Katolikus Szeretetszolgálat

Lenyűgöző csodákra képes az ember

Interjú Blaskovics György triatlonossal

(Folytatás az 1. oldalról)

Tudtam, hogy azon a testtájon viszonylag vastag erek futnak, ha megsérülnek, akár egy perc alatt is elvérezhet az ember. Volt annyi lélekjelenlétem, hogy megnéztem, milyen a pulzusom. Szerencsémre az erek nem sérültek meg. Hajnal volt, senkit nem láttam a szigeten, nem járt még a busz, ráadásul a telefonom sem volt nálam. Idővel érkezett egy futó, de nála sem volt telefon, aztán egy bringás, nála sem. A futó lehúzott az útról, ott ültem egy darabig az út szélén, de aztán felküzdöttem magam, ráhasaltam a biciklire, és az ép lábammal elkezdtem tolni magam előre. Végre jött egy másik bringás, aki tudott mentőt hívni. A kórházban megállapították, hogy combnyaktörésem van, megműtöttek. Mivel a csont szilánkosra tört, nem volt más megoldás, protézist kaptam.

– Néhány hónapra rá már újra sportolt. Hogyan haladt a felépülése?

– Gyorsan, de fokozatosan. Igyekeztem betartani mindent, amit az orvos előírt. Nehezen ment, türelmetlen voltam. Amíg a műtétre vártam, az ágyban már erősítettem a felsőtestem, hogy majd bírjam a mankózást. A műtét utáni első napon felálltam, a másodikon elkezdtem járni, a harmadikon már lépcsőztem. A kórházból a közösségünk tagjai vittek haza – nagyon köszönöm nekik –, segítettek bevásárolni is. A negyedikén lakunk, és nincs lift. De a kórházban erre is edzettem. A gyógytornász barátom segített a rehabilitációban. Az első ezer métert harminckét perc alatt sétáltam le a mankóval. Mindennap megvolt a tízezer lépés. Menni kell, csak úgy van felállás, ha az ember tesz érte. Amikor letehettem a mankót, felültem a biciklire. Három hónapig nem futhattam, de hat hónap után már a félmaraton is sikerült.

– Milyenek élte meg a felépülése utáni első versenyt?

– Jó érzéssel tudtam befejezni, holott az időjárás nem fogadott minket a kegyeibe, szinte egész nap esett. Hűvös volt, a futásnál pedig monszunszerű eső kapott el minket. Csak úgy ömlött a víz, patatokban folyt, hömpölygött az utcákon. A csatornákból felszínre jött a szennyvíz, egy darabig abban futottunk, míg végül átterveztek az útvonalat. A 303 indulóból 268 teljesítette a versenyt. Én is. Az előírt 16 és fél óra időn belül végeztem, 14 óra és 40 perc alatt. Ez nem számít jó eredménynek, de a célokat, hogy időn belül beérjek, teljesítettem. Mindezt úgy, hogy család és munka mellett edzek, és nem engedem, hogy a sport elvegye az időt a családomtól.

– Hogyan képzeljük el ezt a versenyt?

– Nagyatádon komoly múltja van már ennek, ez volt

a harmincnyolcadik ilyen verseny. Az évek során kialakult egy hagyomány: az úszással kezdődik, egy Gyékényes melletti tóban. Ez Magyarország legtisztább vizű tava, egy bányató. Megszólal a felvezető zene, felsorakozunk a tóparton. Egy atya a vízből megáldja a mezőnyt. Ágyúszóra mindenki beszalad a vízbe, és elkezdődik az úszás. A rendezők három körben jelölték ki a távot. Egy-egy kör leúszása után ki kellett jönni a partra, átfutni egy chipszöngyegen, ami igazolja a teljesítést, azután pedig leúszni a következőt. Az úszás a triatlonban bemelegítés. A 3800 méter úszás után egy sátorban lehetett átöltözni, aztán fel kellett venni a depóból a kerékpárokat, és kezdődött a 180 kilométer tekerés. Egy nagy kört tettünk meg Gyéké-

”

Az örömsportolás a célom. Szeretnék még sokáig egészséges maradni, továbbra is így élni. Ha el kell engednem valamit, nem gond. Felmértem, hogy mire vagyok képes, tudom, hol vannak a határait, mennyi időt tudok a mozgásra szánni a gyerekek mellett, s abból mit lehet kihozni

nyestől Nagyatádig, sok Somogy megyei települést érintve, ez körülbelül száz kilométer volt. Aztán a Nagyatádot elkerülő úton bicikliztük le a maradék nyolcvanát. Ezt a szakaszt lezárták a forgalom elöl, tükörszfalton tekertük, ez a biciklisek álma. De az eső ekkor is esett. Aztán jött a futás. Az utolsó tizenkét kilométer az igazi verseny, addig be kell osztani az erőt. Ha az ember ezt elrontja, kidől a sorból.

– Közben megállnak enni-inni?

– Lehet, de az óra közben is ketyeg. Az ember megtanulja, hogyan lehet frissíteni útközben, hogy az energia végig meglegyen, de haladni is tudjon. A frissítés külön tudomány.

– Mi segít fenntartani menet közben a motivációt?

– Az, hogy nagyon jó érzés beérni a célba. Ez a belső kép a teljes táv alatt kitart, és visz tovább. Nekem fontos, hogy felemelt a fejfel menjek végig, ugyanis senki nem fogott pisztolyt a fejemhez, hogy versenyezzek. Ha már neveztem, akkor rendesen akarom végigcsinálni a felkészülést és a versenyt is. Nem szeretek közben sétálni, végig akarom futni becsületesen. Előfordul, hogy az ember elszámítja magát, esetleg nem készült fel eléggé, vagy nem frissít megfelelően. Beleszaladtam már én is ilyenbe, de igyekszem koncentrálni, figyelek a technikára, a körülményekre, hogy meleg van-e, honnan fúj a szél, menet közben frissítetek... És alapvető a hálaadás, előtte és utána mindig imádkozom.

– Melyik korosztály sportja a triatlon?

– Kortalan sport, de csak huszonegy évesen lehet elkezdni, korábban nem. Ez a hosszútáv komolyan igénybe veszi a szervezetet. A legidősebb versenyző már elmúlt hetvenöt éves, és előttem ért be a versenyen. Az biztos, hogy elhivatottságot igényel ez a sportág.

– Elkísérte a családja a versenyre?

– Igen, ennek megvan a hagyománya nálunk. Nagyatádon van egy jó kemping. Bérelünk egy lakókocsit, le húzzuk, és beállítjuk a kempingbe. A fél mezőny ott lakik, és nagyon jó a hangulat. Sok a visszatérő külföldi versenyző is, németek, osztrákok, lengyelek. Ha az ember elmegy a mosdóba, beletelik egy órába, mire visszaér, mert annyi ismerőssel találkozik. Közél van a városi strand, a gyerekeknek ez is óriási élmény.

– A családtagjai is sportolnak?

– Két gyerekem van, egy kilencéves lány és egy hétéves fiú. Ők is mozgékonyak, úgy látszik, ezt örökölték tőlem. Jól futnak, és tanulnak úszni. Nem akarok versenyzőt nevelni belőlük, a lényeg, hogy élvezzék a mozgást. A feleségem is szeret mozogni. Családi programként szívesen kerékpározunk, kirándulunk, télen korszolozunk. A mozgás része a családi életünknek is.

– Hogyan építi be a napjaiba az edzést?

– Úgy alakítottam ki a napirendemet, hogy a családtól ne vegyek el időt az edzéssel. Amúgy is korán kelő vagyok, így hajnalban elmelegyek edzeni. Kifejezetten jó kerékpározni a városban, amikor még nincs forgalom. Mire a többiek felkelnek, én már otthon is vagyok a friss kiflivel.

– Segíti valaki az edzéstervek összeállításában?

– Elvégeztem a triatlon-edzői képzést a testnevelési egyetemen, így magam ed-

volt módomban. A hosszútáv egy maratonnal kezdődött. Volt egy magánéleti krízisem, egy nehéz szakítás után indultam el először a maratlonon. Sikerült, és ez jó érzéssel töltött el. Akkor elhatároztam: jövőre Ironman. Felkészültem, rajt-hoz álltam, megcsináltam. Ekkor is megvolt a jó érzés, sőt. Ahogy beértem a célba, akkor kezdődött a verseny tiszteletére rendezett tűzijáték. Olyan volt, mintha nekem szólna. Itt a helyem, gondoltam. Harmincöt évesen vágtam bele a hosszútávú triatlonba.

Most ötvennyolc éves vagyok, és eddig huszonegy triatlon-versenyen vettem részt. Lenyűgöző csodákra képes az ember. A legjobb időm 11 óra 11 perc. Amatőr idő, de nagyon elégedett vagyok vele, mert munka és család mellett értem el. Szeretem a három sportágban a sokoldalúságot. Ezenkívül másztam is, és ha a gyerekek nagyobbak lesznek, még fogok is.

– Mennyire egészséges a nagy fizikai igénybevétel, ami ezzel a sporttal jár?

– Azt kell mondanom, hogy egészséges. A verseny főrendezője, egy velem egyidős kardiológus – sokszoros ironman – végzett egy átfogó kutatást. A számos előtte-utána mérés alapján összeállított statisztika azt mutatta, hogy

– Megoszlanak a vélemények. Van, aki nem érti, minek ennyit sportolni. Nekem viszont öröm, hogy ötvennyolc évesen is képes vagyok erre a teljesítményre, nem hagytam el magam. Vannak a triatlonban példaképeim, például a hetvenhét éves Szebeni Bandi bácsi, aki két éve hagyta abba. Ma sem ül az SZTK-ban, most is rendszeresen mozog, és jól van. Örülök annak is, hogy sok embert tudtam motiválni, és edzőként sokakat eredményesen készítettem fel versenyekre.

– A sport egészséges táplálkozással párosul az életében?

– Igen, de nincs ebben valami különös, csak próbálok normálisan étkezni. Alkoholt nem fogyasztok. Az ünnepekkor, amikor mindenféle földi jó az asztalra kerül, akkor is annyit eszem, amennyit máskor, több nem esik jól. Igyekszem szem előtt tartani a mindennapokban, amit a nagy könyvek is javasolnak, hogy fogyassunk vitaminokat, sok zöldséget, gyümölcsöt és megfelelő mennyiségű vizet. Eszerint táplálkozom, de semmit nem eltulozva.

– Mik a terveid, mit szeretne elérni a sportban?

– Az örömsportolás a célom. Szeretnék még sokáig

zem magam. A felkészülésnek megvan a felépített rendje. A három sportágra külön kell edzeni, és szükség van kapcsolt edzésekre is. Hetente két pihenőnapot tartok, ami azonban nem munkamentes: az is mozgás, mert ipari alpinistaként dolgozom.

– Gyerekként mi volt az első sportélménye?

– Tizenégy évesen mentem először cselgáncsozni. Úszni már tudtam akkor. Utána jött a kerékpározás. Akkoriban indult az olimpiai ötpróba mozgalom, a barátaimmal bekapcsolódtunk. Onnantól kezdve van jelen az életben az úszás, a futás és a kerékpározás. Egyedül az evezés maradt ki, arra egyszerűen nem

aki rendesen felkészült, és rendesen csinálta végig a versenyt, annak nagyon jók voltak az értékei, és semmiféle károsodás nem érte.

– A napi edzés mellett hogyan tartja fenn magában a versenyzéshez szükséges belső fegyelmet?

– Én azzal a gondolattal élek, hogy a testet és a lelket is kaptuk, és vigyáznunk kell rá, tennünk érte. Az elvégzett munka pedig meghozza az eredményt. Fontos számomra a hitélet. Ministrálok, és sok mindenbe besegítek az egyházközségben.

– Tagja a férfiközösségnek is? Mít szólnak a férfítársai a sporthoz?

egészséges maradni, továbbra is így élni. Ha el kell engednem valamit, nem gond. Felmértem, hogy mire vagyok képes, tudom, hol vannak a határait, mennyi időt tudok a mozgásra szánni a gyerekek mellett, s abból mit lehet kihozni. Szeretném a családomnak egy olyan apa képét mutatni, aki erős, mozog, aktívan él. Jó érzéssel akarom ezt csinálni. Figyelek az egészségemre, és ez hatással van a táplálkozásomra, a gondolkodásomra is. Mindenkinél azt javaslom, hogy a maga szintjén tegyen az egészségéért a sporttal. Mindegy, milyen sportágat választ, de mozogjon, mert a sport sokat segít.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

IMAÓRA

Kútölggyi Szűz Mária-engesztelőkópna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 óra szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István téri.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óra kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 óraor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoporthoz bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: december 6. (6 óraor). A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 óraor előben közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egi bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 óraor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

EMLEKMISE

Rekvium az egyházi iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért Budapesten, a Margit körüti ferences plébániatemplomban (Budapest II., Margit körút 23.) november 18-án, szombaton 16 óraor. A főcelebráns Holczinger Ferenc SJ, a miskolci Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium igazgatója, a házigazda Lukovits Milán OFM lesz. A szentmise után szeretettel várják agapéra a férfi- és a női szerzetesrendek, az evangélikus, a görög- és a római katolikus, valamint a református egyházak által fenntartott iskolák jelenlegi és egykori tanárait, növendékeit.

Boldog Charles de Foucauld (Károly testvér) halálának 107. évfordulójára emlékezünk a 2023. december 1-jén, pénteken 18 óraor kezdődő szentmisén. Előtte, 17 órától csendes szentségimádás lesz. Helyszín: Egyetemi (Kisboldogasszony-) templom (Budapest V., Egyetem tér/Papnövelde u.). Szeretettel hívunk és várunk! Jézus Kistestvérei és a Názáret Közösség tagjai. www.jezus.kistestverei.hu, www.nazaret.hu

KONFERENCIA

Sapientia-nap lesz *Hit, tudás, egyházi autoritás* címmel november 18-án, szombaton 10 és 16 óra között a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.). Mottó: „Tekintéllyel beszélj” (Mt 7,29). Fővédnök: Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök. A konferencia szervezője, kapcsolattartó: Bagyinszki Agoston OFM (sapientia@bagyinszki.hu). Bővebb információ: sapientia.hu

A Gödöllői Premontrai Apátság *A premontraiak 100 éve Gödöllőn* címmel tudományos jubileumi konferenciát tart a Gödöllői Királyi Kastélyban (Gödöllő, Grassalkovich-kastély 5852) november 28-29-én. A rendezvényeken a részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. További információk: <https://premontrai.hu> Kapcsolat: Gödöllői Premontrai Apátság, apatsag@premontrai.hu T.: +36/20-298-9528

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.): december 18-án 18 órától 21-én 13 óráig *Isten-*

szerezőknek címmel tart karácsonyi lelkigyakorlatot Kovács Cs. Albert atya. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoporthoz. Találkozás a Pasaréti Községi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szerda délelőtti 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szerda esténtől 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. november 22., december 6. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA nővér vezeti.

Egy hétvége, amely visszahozza a fényt az életébe! Ne félj, nem itéllek el! Ne sírj, ne bánkódj! Az abortusz, a vetélés, a lombikbaba elvesztésének fájdalmát hordozókat hívjuk lelkigyakorlatra Győrbe, 2023. november 9-12. között. Jelentkezés: nefeljnemetlekel@gmail.com vagy 06/20-823-2201 (Treer Mária).

MÉCS Napok. Lelkigyakorlatot tartanak fiatal pároknak Budatétényben, a verbita Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban (Budapest XXII., Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.) 2023. november 17-19. között, péntek estétől vasárnap délutánig. A MÉCS Napok lelkigyakorlatokat a MÉCS-ben szolgálatot vállaló papok és házaspárok szervezik minden érdeklődőnek. A program egyszerű lehetőséget nyújt a párkapcsolat átgondolására, mélyítésére, értékelésére. Célja, hogy a résztvevők ösztönözve kapcsolatba kerüljenek önmagukkal, leendő társukkal, valamint Istennel. Szeretettel várják az együtt járó és a jegyespárokat, valamint a három éven belül házasodott házaspárokat. A programot Papp Tihámér OFM atya vezeti. Jelentkezési határidő: november 10., péntek. További információ: <https://mecshonlap.hu/>

ÉLETVÉDELMI NAP

Élni teljesen jó címmel a Székesfehérvári Egyházmegye országos életvédelmi napot tart a Szent István Hitoktatási és Művelődési Házban (Székesfehérvár, Liszt F. u. 1.) november 18-án, szombaton 9 és 16 óra között. Program: kerekasztal-beszélgetések, tanúságtételek, workshopok, kézműveskedés, bábelőadás, mese, játék, 16 óraor szentmise. A program ingyenes, de regisztráció szükséges. További részletek a www.facebook.com/elnit-eljesenjo oldalon.

KIÁLLÍTÁS

Várakozás címmel Angyal Júlia festőművész kiállítása nyílik Budapesten, a D18 Galériában (Budapest VI., Dessewffy u. 18-20.) november 17-én, pénteken 18 óraor. A kiállítást megnyitja: Dr. Prof. Prokopp Mária. Közreműködik: H. Zováti Alajos, az Operaház nagybőgőszólam-vezetője. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

KÖNYVBEMUTATÓ

Kapcsolódás – Identitás – Nemiség. Eberlein Éva: *Az első pelustól az iskoláig* című könyvének bemutatója lesz Budapesten, a D18 Könyvesboltban (Budapest VI., Dessewffy u. 18-20.) november 23-án, csütörtökön 18.18 órától. A könyvet bemutatja és a szerzővel beszélget: Kunszabóné Pataki Anna. A belépés díjtalan, mindenkit szeretettel várunk.

SZABADEGYETEM

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Piarista köz 1.) *A viharon túl: A béke erejének felfedezése* címmel előadásorozatot indítottak. Az egyes alkalmak csütörtökönként 19 óraor kezdődnek, és körülbelül 20.15 óráig tartanak. A következő alkalom időpontja: december 14. Téma: Közösségépítés a közösségek krízisének korában. Előadók: Révay Edit, Nobilis Mária. Szeretettel várják az érdeklődőket a beszélgetős előadások alkalmaira.

SZAKMAI NAP

Papolunk... Papolunk? címmel szakmai napot szervez a prédikációról az Országos Lelkipásztori Intézet (Budapest VI., Városligeti fasor 42.) november 27-én, hétfőn 10 és 16 óra között. Előadók: Bátor Anna rádiós és televíziós műsorvezető-szerkesztő, kommunikációs tréner, Dr. Török Csaba egyetemi tanár, teológus és Dr. Nyúl Viktor, a Lectio Divina munkacsoport vezetője. Jelentkezési határidő: november 22. Bővebb információ: www.oli.hu

Római vakáció

A HIDEGEBB NAPOKON IS

2023. november 1. és 2024. február 29. között

A Szent István Ház **20%-OS** téli kedvezménnyel* várja a kedves vendégeket:

Egyágyas szoba: 44 EUR | fő | éj

Kétágyas szoba: 35 EUR | fő | éj

Háromágyas szoba: 31 EUR | fő | éj

*Több kedvezmény egyszerre nem vehető igénybe.

A szobaár tartalmazza a reggelit, az idegenforgalmi adó 10 év felett külön fizetendő.

Szent István Ház
Via del Casaleto 481, Roma (RM) – 00151
Bővebb információ:
www.cssroma.katolikus.hu, szih@katolikus.hu

ADÁSVÉTEL

KÖNYVEKET vásárolok, szentképeket elfogadok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

KÖNYV

ÚJRA KAPHATÓ A ZARÁNDOKZSEBKÖNYV. A jezsuita rendalapító ünnepe alkalmából jelent meg a *100 lépés Loyolai Szent Ignáccal* alcímű kötet harmadik, immár női zsebkönyv is kompatibilis méretű kiadása. A Jezuista Kiadó szándéka az volt, hogy a kiadvány a formájával is segítse áthidalni az ötszáz év távolságot, utat nyisson egy mai szemmel is meglepően modern gondolkodású spirituális mester világába, és meditációs ima, lelkigyakorlat vagy éppen zarándoklat során is használható legyen.

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

Kaphatók a 2024-es Új Ember naptárak!

A naptárak megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Új Ember kiadványok

A hirdetések tartalmáért és annak valóságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!
Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

ADVENT MÁRIACELLBEN
2023. december 2-3. | 2 nap | 64.900 Ft/fő

ADVENT MÁRIABESZTERCÉN ÉS ZÁGRÁBBAN
2023. december 9-10. | 2 nap | 49.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN
2024. február 9-12. | 4 nap | 324.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT PORTUGÁLIAI KÖRUTAZÁSSAL
2024. március 13-18. | 6 nap | 389.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
2024. március 13-17. | 5 nap | 389.900 Ft/fő

AZ ISTENI IRGALMASSÁG ÜNNEPE ZARÁNDOKLAT LENGYELORSZÁGBA
2024. április 3-7. | 5 nap | 134.900 Ft/fő

PIETRELCINAI Szent Pio Atya Nyomában
2024. április 22-28. | 7 nap | 314.900 Ft/fő

DÉL-ERDÉLYI ZARÁNDOKKÖRÜT ÉS A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚ
2024. április 22-28. | 7 nap | 314.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

Új Ember KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely ISSN 0133-1205 KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA. LAPZÁRTA: 2023. NOVEMBER 13.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett Korrektor: Szántó István • Tördelés: Mészáros Ákos Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42. Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933 www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft. Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank). Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása: +36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Itt nemcsak okosodnak, hanem jó nevelést is kapnak

Harmincéves az egri Szent Imre katolikus iskola

A Szent Imre Katolikus Általános Iskola és Jó Pásztor Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola pedagógusai és az intézménybe járó diákok, óvodások november 6-án az egri bazilikában ünnepi szentmisén vettek részt, melyet Ternyák Csaba érsek mutatott be abból az alkalomból, hogy harminc évvel ezelőtt került ismét az Egri Főegyházmegye fenntartásába az oktatási és nevelési intézmény.

A szentmise kezdetén Vízi János iskolalelkész köszöntötte a főpásztort, az intézmény diákjait, jelenlegi és egykori tanárait, munkatársait, a meghívott vendégeket. Elmondta: harminc éve, a rendszerváltás után az elsők között lett katolikus az egri iskola. A nagy-szerű múlt megünneplése mellett nagyszerű jövőt is terveznek – tette hozzá az iskolalelkész.

Ternyák Csaba érsek prédikációjában – melyet a megsokkoltól eltérően a gyermekek közelében, széken ülve mondott – úgy fogalmazott: fogadott unokáiként tekint a fiatalokra, s így szeretne elmondani nagyon fontos dolgokat. Az evangélium kapcsán a barátságáról elmélkedett az egri érsek. Elmondta: van egy barátja több mint hatvan éve, s benne még sosem csalódott. Pedig minden barátságban, kapcsolatban előfordul a csalódás, hiszen akit az ember a legjobban szeret, az tudja a legjobban megbántani.

Az életben először azt kell megtanulni, hogy hagyjuk magunkat szeretni, s aztán megjelenik bennünk a vágy, hogy mi is szeressünk, visszonszeressünk másokat. Az evangéliumban Jézus azt mondta: „Senki sem szeret jobban, mint az, aki életét adja barátaiért” (Jn 15,13). Az én barátom olyan, aki képes volt erre. Jézus Krisztus ez a barát, aki az életét áldozta értem – hangsúlyozta a főpásztor.

A barátságban fontosak a titkok is, Jézus azt is mondja: „Barátaimnak mondalak benneteket, mert amit hallottam Atyámtól, azt mind tudtul ad-

tam nektek.” Szükség van valódi barátokra – szögezte le Ternyák Csaba. Felidézte, hogy Ferenc pápa arra tanított a fiatalokkal való találkozáskor, hogy ne virtualizáljuk az életet, az igazi barátokat magunk mellett kell keresnünk. Jézus Krisztus mint barátunk szól hozzánk, s ahhoz, hogy meghalljuk a hangját, szükség van belső csendre s a szentmise csendjére. Imádságunkkal, a

saját szavainkkal válaszolhatunk neki – emelte ki az érsek. – Jézusnak sok barátja van, de mindenkire van ideje, vár rá.

A főpásztor szentbeszéde végén a Jézus Krisztussal való barátságra hívta a gyerekeket. Az ünnepség az iskola tornatermében folytatódott, ahol a diákok verssel, zenés műsorral és táncal kedveskedtek a vendégeknek, megmutatva az intézmény képzésének sokszínűségét.

Valkó Viktor igazgató ünnepi beszédében ismertette: 1993-ban került ismét az Egri Főegyházmegye fenntartásába az intézmény, mely 2009-

ben a Jó Pásztor Óvodával gyarapodott, s újra felvette Szent Imre nevét. A következő fordulatok év 2017 volt, amikor az angolkisasszonyoktól átkerültek ide diákok.

Az igazgató köszönetet mondott a fenntartónak, az intézmény fenntartóváltásával egy esztendőben püspökké szentelt Ternyák Csaba egri érseknek a bizalomért, a támogatásért; megköszönte a partnerek, vállalkozások segítségét. Mindehhez kellett, hogy a hivatásukat gyakorló pedagógusok jól végezzék a dolgukat – tette hozzá az intézményvezető.

Az iskola legfőbb célja, hogy boldog felnőtté váló gyermekeket neveljen, akik szeretik Istent, a hazájukat és embertársaikat. A Szentatya látogatásának és az idei tanévnek mottójára utalva – „Krisztus a jövőnk” – az igazgató úgy fogalmazott: ezen az úton kell járni, s ha így teszünk, Krisztus szeretetét tudjuk sugározni.

Beszéde végén Valkó Viktor egy, az elmúlt három év-tized legfontosabb eseményeit összefoglaló tablót adott át Ternyák Csaba érseknek. A főpásztor Seregély István érsek bátorságát méltatta, aki néhány iskola átvé-

telével elindította, újraindította a lehetőségeknek megfelelően a katolikus oktatást. Nehéz feladat volt megtenni az első lépéseket, de elindultak azon az úton, mely hatalmas sikerekhez, eredményekhez vezetett – mondta az egri érsek. – E falak között a diákok nemcsak okosodtak, hanem jó nevelést is kaptak, s indíttatást a katolikus hitre.

A név fontosságára utalva Ternyák Csaba érsek elmondta: Szent Imre és a katolikus jelző azt mutatja, hogy a szent példáján keresztül is egyre mélyülő istenkapcsolatot akarunk kialakítani. Vannak, akik

otthon is megkapják ezt, másokat azonban az iskola segít ezen az úton. A rendszeres imádság, a szentségek vétele erősíti ezt. „Ha Isten velünk, ki ellenünk” – tartja a mondat, s jól mutatja, hogy ennél biztosabb kapaszkodó nincs.

A születésnap ünnepségről természetesen nem hiányozhatott a torta sem. A hatalmas süteményen a gyertyákat együtt fújta el a főpásztor és az iskola igazgatója. Az édességből minden vendégnek és diáknak jutott.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Vozáry Róbert

Megtalálta Istent a szépségben és a jóságban is

Püspöki szentmise Szilárdfy Zoltán művészettörténész, áldozópap emlékére Székesfehérváron

Szilárdfy Zoltán művészettörténész, áldozópap emlékére a székesfehérvári székesegyházban mutatott be szentmisét Spányi Antal megyéspüspök paptársával együtt november 6-án. A Székesfehérvári Egyházmegye kegyelettel és tisztelettel emlékezik a lelkipásztorra, a nagy tudású tanárra, aki szakértelmével szerzett műhatatlan érdemeket a keresztény kultusztörténet és ikonográfia tudományában.

Az evangélium szavai az önzetlen szeretetről szólnak, mert olyan szeretet, amely nem önzetlen, nem létezik. Számot kell vetnünk, mi igazán az Úr szerinti önzetlen szeretet bennünk, amit mindenkinek tovább kell adnunk. Nem könnyű ma ezt megélni, de mégis tisztán kell látnunk, mikor szeretjük csak önmagunkat, és mikor szeretjük valóban a másik embert úgy, ahogy Jézus tanított bennünket erre. Az önzetlen ember a másik javát és Istent keresi.

Amikor megemlékezünk Szilárdfy Zoltán atyáról, benne azt az embert láthatjuk, aki kereste Istent – kezdte beszédét a megyéspüspök, majd Szilárdfy Zoltán életpályájáról elmélkedve kiemelte: élete sajátos útján az Istent kereste, és bármerre szolgált az egyházmegyében, hívei

megszerették, emlékét őrzik ma is, és felelőlegesen szolgálatának éveit.

Sokan ragaszkodtak hozzá, figyelték tanítására, és emlékeznek életpéldájára. Zoltán atya ragaszkodott szívében és lelkében az édesanyjához és kedves híveihez, tanítványaihoz, akiket az egyetemen tanított, és elkötelezetten ragaszkodott Egyházához. Isten engedte, hogy keressük – hangsúlyozta a főpásztor. – Zoltán atya őt kereste tanulmányai-ban, amikor teológiát, filozófiát tanult, a vallásos gondolkodás útjait járta. Mindig többet akart megragadni Istentől, kereste őt papságban, amikor szolgált a híveket, kiszolgáltatta a szentségeket, és amikor tanította a fiatalokat.

Megtalálta Istent a művészetekben, a szépségben, és megtalálta a jó-

ságban is. Művészettörténész lett, és a szépségben keresztül nemcsak a harmóniát látta, hanem a szépség mögött minden szépség forrását, az Istent találta meg. Tanúságot tett hi-

téről növendékei előtt, amikor Isten felé próbálta terelni őket, megláttatni, megmutatni nekik a mindenható Urat. Szerette a szépet oly módon, hogy gyűjtötte a szép és értékes tár-

gyakat, amelyek egy jelentős része a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeumba került.

A megyéspüspök végül Szilárdfy Zoltánt olyan példaként állította a hívek elé, aki a nyugtalan szív szeretetével kereste az Istent, akinek a Szentlélek megnyitotta a szemét, hogy meglássa az Urat a szépségben, a jóságban, az emberi kapcsolatokban.

Nekünk is mindenben meg kell találnunk Istent, és másokat is segítenünk a vele való találkozásra – buzdított a főpásztor. A szentmise végén imádkozott a fehérvári rózsafüzér-társulat elhunyt és élő tagjaiért, és azért, hogy Szilárdfy Zoltán az Isten színelátásában, az örök boldogságban élhessen.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Kovács Marcell

HÍREK KÉPEKBEN

Nevelőszülőket keres
 a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató

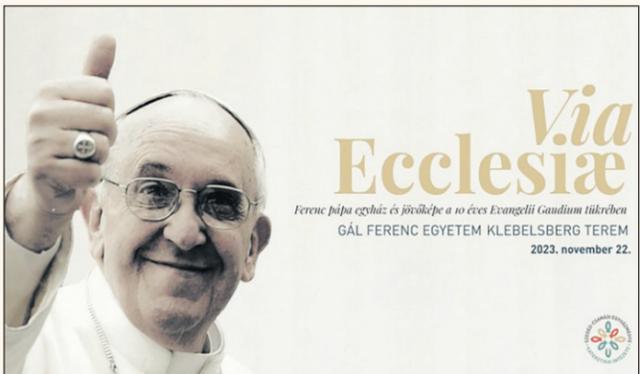
A nevelőszülői hivatás:

- otthoni munkavégzés
- főállásnak számító foglalkoztatási jogviszony
- társadalombiztosítási ellátás
- nyugdíjbiztosítási jogosultság
- más kereső tevékenység mellett is végezhető
- biztos jövedelem
- szakmai támogatás
- összetartó közösség

Jelentkezzen itt:
 06-20/946-1005 vagy 06-20/921-4670
 neveloszulo.jelentkezés@szentagota.hu

● **Hivatásos nevelőszülők** jelentkezését várja a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató (SZÁGYSZ), hazánk egyik legnagyobb, gyermekvédelmi szakellátást biztosító intézményrendszere, melyet 2011-ben alapított Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök. Az alábbi elérhetőségeken lehet érdeklődni: 06/20-946-1005 vagy 06/20-921-4670; neveloszulo.jelentkezés@szentagota.hu. Bővebb tájékoztatás a SZÁGYSZ honlapján található.

● **Ferenc pápa Evangelii gaudium** apostoli buzdítása kiadásának 10. évfordulója alkalmából *Via Ecclesiae* címmel pasztorálkateketikai konferenciát rendez november 22-én a Gál Ferenc Egyetemen a Szeged-Csanádi Egyházmegye Kateketikai Intézete.

● **November 8-án** adták át a kecskeméti Szent Imre Katolikus Óvoda és Általános Iskola Szent Imre utcai megújult és bővített tagóvodáját. Az épületet, valamint az oda járó mintegy száz gyermeket és nevelőiket Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek áldotta meg.

Fatimában magyarként is otthon érezhetjük magunkat

Megjelent új zarándokútikönyvünk

Ki ne hallott volna a három írástudatlan portugál pásztorgyermek történetéről, akiknek 1917-ben hat alkalommal jelent meg a Szűzanya Fatimában? A Senhora üzenete évente több mint ötmillió zarándokot vonz a településre. A Via Sacra utazási irodával együttműködésben kiadott, november 10-én megjelent legújabb kötetünk arra invitál, hogy menjünk útra, és ismerjük meg együtt Fatima titkát.

A *Fatima* című kötet szerzője Kuzmányi István diakónus, aki számos zarándoklatot vezetett a portugáliai kegyhelyre, így nem csupán jól ismeri a helyet, hanem hiteles átadója is annak a történetnek, amely Isten és ember kapcsolatát – Szűz Mária segítségével, közbenjárásával – erősíti és mélyíti el. A kötet előszavában a szerző így fogalmaz: „Mária befedte a látnok gyermekeket a világosság palástjával, amelyet Isten adott neki. Hisszük, hogy palástja bennünket is betakar, akár személyesen, akár e könyv segítségével a szívünkben jutunk el a portugáliai jelenések helyszínére.

Induljunk el együtt Fatimába! Lépünk a gyermekek nyomába! Fussunk együtt a pásztorgyermekkel, és kiáltunk világga: »Van anyánk!«

A kötethez Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök írt ajánlást, melyet az alábbiakban közre adunk.

Hálás szívvel gondolok vissza a Fatimába vezetett nemzeti zarándoklatokra, arra, amikor 2019-ben felajánlottuk a Szűzanyának az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust, 2022-ben pedig hálát adtunk érte. Fatimában magyarként is otthon érezhettük magunkat. Elég, ha a Magyar Keresztútra gondolunk, amely emigrációba kényszerült testvéreink adományából épült, vagy Kondor Lajos verbita szerzetes elvülhetetlen posztulátori szolgálatára a pásztorgyermekek szenttéavatási eljárásában. Hála illeti őket mindezekért, de tudnunk kell, az otthon a Szűzanya készíti számunkra. Ő minden embernek otthont akar készíteni, hiszen kétezer éve szent Fiának adott igazi otthont, azóta pedig szívében mindenkinek, aki élete zarándokútján szeretne hazatalálni Istenhez.

Mária igent mondott Istenre, az ő akaratára, s ezáltal lehetőséget adott nekünk, hogy új életünk legyen, olyan, mint amilyen neki volt: boldognak mondja őt minden nemzedék.

Ott állt a kereszt alatt, ajándékba kapott egy tanítványt és vele mindannyiunkat, mi pedig ajándékba kaptuk őt mint égi Édesanyát. Ismerve Kuzmányi Istvánnak, e könyv szerzőjének jó szolgálatát, szeretettel ajánlom az Olvasók figyelmébe ezt a zarándokútikönyvet, bízva abban, hogy se-

gítségünkre lesz, s Fatima titkán keresztül meghalljuk a Szűzanya hívását az imádságra, az engesztelésre, a folyamatos megtérésre.

Négy évvel ezelőtt a Fatimai Szent Szűz kegyszobra előtt térdeltünk és imádkoztunk, kértük égi Édesanyánk segítségét az eucharisztikus kongresszus sikeréért, az ő oltalmába ajánlva a találkozót. Azután megtapasztalhattuk azt a csodálatos élménysorozatot a kongresszus napjai alatt, azokat a találkozásokat Istennel és egymással. Köz-

össégben élhettük át Isten közelségét, túláradó jószágát. Sokkal többet kaptunk, mint amire számítottunk, mert a Szűzanya sohasem hagy el bennünket.

Mária mindig közel van hozzánk. Végigkíséri az egész magyar történelmet, de a világtörténelmet is; nem hagy el minket soha. Ennek mindig ott kell lennie a tudatunkban. Rohanó világunkban ma már nincsenek távolságok. Néhány óra alatt Fatimába érhetünk; legyőzzük a távolságokat, ám egymástól eltávolodunk, s bűneink miatt Istentől is.

Mária mégis közel van hozzánk. Szelid szóval figyelmeztet és kér minket: „Gyertek Fiamhoz!”

★

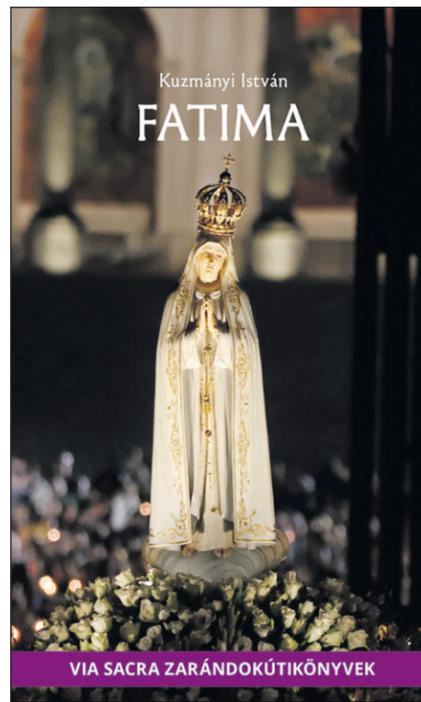
A kötet a Magyar Kurír gondozásában november 10-én jelent meg. 252 oldalon, 123 képpel (többségük Merényi Zita fotós alkotása) és két részletes térképpel nyújt segítséget Fatima és környékének megismeréséhez. Szerzőjének korábban két útikönyve jelent meg [Vilnius (2007), Litvánia (2009) – a Medicina Könyvkiadó Panoráma útikönyvek sorozatában], valamint a Kairosz Kiadónál (2008) a *Hitem: kegyelem – Erdő Péterrel beszélget Kuzmányi István* című könyv.

A zarándokútikönyv-sorozat első kötete, mely Lourdesba kaluzol el, 2022 decemberében jelent meg.

Zarándokútikönyv-sorozatunk második kötetét lapzártnak után, november 16-án, csütörtökön 19 órakor mutattuk be a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz Plébánia nagy hitantermében.

A kötetet Kovács Zoltán mariológus, egyetemi tanár, a Szent István-bazilika plébánoshelyettese mutatta be. A zarándoklás kultúrájáról Horváth Zoltán, a könyvbemutatónak otthont adó plébánia esperes-plébánosa beszélt.

Fatima című kiadványunk megrendelhető az Új Ember online könyvtárházban, és november 10-étől megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest V. kerület, Ferenciek tere 7-8. Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9-18 óráig).

Legyünk az irgalmas Isten követői

Ünnepi szentmisét mutatott be Munkácson TERNYÁK Csaba egri érsek

Ternyák Csaba egri érsek Munkácson mutatott be szentmisét november 11-én, Tours-i Szent Márton, a munkácsi székesegyház és az egyházmegye védőszentjének ünnepén. A főpásztor látogatása különösen a magyar ajkú hívek szívét melegengette meg, mivel a vallási értékek közvetítése mellett a határon túli testvérekkel való nemzeti összetartozást is erősítette.

A háború kitörése óta Ternyák Csaba érsek most először látogatott Kárpátaljára. Személyesen is megtapasztalhatta, hogyan éli mindennapjait a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye híveinek otthon maradt közössége.

November 11-én az egyházmegye valamennyi pontjáról érkeztek zarándokok Munkácsra: ukránok, magyarok, szlovákok, németek egyaránt.

Az egri főpásztor látogatása különösen a magyar ajkú, határon túli testvérekkel való nemzeti összetartozást erősítette. A szentmise előtt a helyi hívek és a zarándokok köz-

sen elimádkozták a Szent Márton-litániát, melynek során a szent életű Márton püspök útjának és szolgálatának egyes mozzanatait elmélkedve kérték közbenjárását az egyházmegyére, közösségükre, a saját életükre. A litánia egy ukrán nyelvű énekkel zárult, Tours-i Szent Márton tiszteletére.

Az ünnepi bevonulás után Molnár János püspöki helynök köszöntötte Ternyák Csaba egri érseket, Lucsok Péter Miklós OP munkácsi püspököt, Majnek Antal OFM nyugalmazott munkácsi püspököt, az egyházmegye papjait, szerzeteseit, szerzetes nővéreit és minden egybegyűltet.

A szentmisét több nyelven hallhatták a jelenlévők: magyarul, ukránul és egyes részeket szlovákul, ezzel is jelezve, hogy a különböző nemzetek nemcsak megférnek egymás mellett a székesegyházban, hanem mindig is ki-

egészítették és gazdagították egymást. Az állandó részeket latinul imádkozták.

Ternyák Csaba érsek a szentbeszéde elején elmondta: néhány nappal ezelőtt Lucsok Péter Miklós OP püspök felhívására testvéri együttérzéssel csatlakoztak a kezdeményezéshez, és szentmisét mutattak be a háborúban elhunyt honvédekért, továbbá imádkoztak gyászoló családjaikért. Az egri érsek hálóját fejezte ki a meghí-

vásáért, és elmondta: örömmel látogatja a kárpátaljai híveket és erősíti meg őket a hitben.

„Jó testvéreként vagyunk most együtt. A jó testvérekre az jellemző, hogy osztoznak egymás örömeiben, bánatában egyaránt. Hisszük, hogy az Úr nem hagy minket erőnkön felül megpróbáltatni, és vigasztalásról is gondoskodik” – mondta a főpásztor.

Ternyák Csaba érsek leszögezte: Az irgalmasság az

egyetlen hatékony válasz a gonoszság hatalma ellen. Csak ott ér véget a gonoszság, ahol van irgalom. Tudom, hogy Szent Márton élete milyen mélyen áthatja a kárpátaljai életét, sokan vannak itt, akik odaadják a palástjuk felét másoknak. Vállaljuk bátran az irgalmas samaritanus küldetését életünkben, környezetünkben, családjainkban, a baráti körünkben, egyházközségünkben, munkahelyünkön. Legyünk az irgalmas Isten követői! Szent Márton püspök, könyörögj értünk!” – fejezte be szentbeszédét Ternyák Csaba.

Az egri főpásztor homíliaja végén gratulált kinevezéséhez Lucsok Péter Miklósnak, aki immár több mint egy hónapja a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspöke.

A búcsúi szentmise végén átadták a Szent Márton palástja díjakat. A Szent Márton Palástja Pro Caritate díjat Fe-

hér Ferenc, az Egyházmegyei Szent Márton Karitás igazgatója vehette át, aki közel húsz éve irányítja a karitatív szervezetet.

A Pro Fide díjat Lipcsei Szilvia huszti hitoktató kapta, aki évtizedek óta a helyi egyházközség lelkes és tevékeny tagja.

A Pro Ecclesia díjban idén ketten részesültek: Krajnikné Hegyi Irén, a beregszászi római katolikus egyházközség kántora, kórusvezetője, valamint Resztár Tetjana, a Szvitlo ukrán nyelvű egyházmegyei újság főszerkesztője.

Lucsok Péter Miklós OP munkácsi megyéspüspök elmondta: „Elkezdtük a felkészültséget egyházmegyénk 25. évfordulójára. Az érsek atya meghívása is ennek a programnak a része, hiszen valamikor az egri érsekséghez tartoztunk.” A püspök köszönetképpen egy Szent Márton-ikont ajándékozott Ternyák Csaba érseknek, és kérte, hogy a jövőben is imádkozzon a Munkácsi Egyházmegyeért.

Forrás és fotó: Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye